

William Shakespeare:

UKROČENA TRITIOGLAVKA

(THE TAMING OF THE SHREW)

Prevod: Milan Jesih

Režija: Janusz Kica

DRAMATURGIJA: JANEZ VENCELJ

SCENA IN KOSTUMI: JÜRGEN LANCIER

LEKTORSTVO: MARIJAN PUŠAVEC IN ŠPELA VIRANT

ASISTENTKA REŽIJE IN PREVAJALKA: ŠPELA VIRANT

KATARINA:	MILADA KALEZIĆ
BIANCA:	VESNA JEVNIKAR
BAPTISTA:	STANE POTISK
VINCENTIO:	MIRO PODJED
PETRUCHIO:	MARIO ŠELIH
LUCENTIO:	RENATO JENČEK
GREMIO:	BRUNO BARANOVIĆ
HORTENSIO:	PETER TERNOVŠEK K.G.
TRANIO:	BOJAN UMEK
BIONDELLO:	ROK VIHAR K.G.
GRUMIO:	ZVONE AGREŽ
CURTIS:	TOMAŽ GUBENŠEK
ŠOLNIK:	IGOR SANCIN
VDOVA:	TINA GORENJAK
	EVA ŠKOFIČ - MAURER, ALTERNACIJA
KROJAČ:	DRAGO KASTELIČ
ČEPIČAR:	TOMAŽ GUBENŠEK
SLUŽABNIKI:	BRANKO PILKO, RADO PUNGERŠEK, TONE CVAHTE, UROŠ ZIMŠEK

VODJA PREDSTAVE: ZVEZDANA ŠTRAKL-KROFLIČ - ŠEPETALKA: BREDA JENČEK - LUČ: IZIDOR KOROŠEC, RUDI POSINEK - TON: DRAGO RADAKOVIĆ
- KROJAŠKA DELA: ADI ZALOŽNIK, MARJANA PODLUNŠEK - FRIZERSKA DELA: MAJA DUŠEJ - ODRSKI MOJSTER: MIRAN PILKO - REKVIZITI:
FRANC LUKAČ - GARDEROBERKI: AMALIJA BARANOVIĆ, MELITA TROJAR - TEHNIČNO VODSTVO: VILI KOROŠEC

Premiera: petek, 21.marec 1997

THOMAS HEYWOOD (1573 - 1641)

Prolog

Jaz sem le glas, poslan, da razglasi
In vam razkrije teh priprav pomene:
Ne bo razkošja, muza naša bdi
Nad skromno zgodbo sredi gole scene.
Ta vejica bi hrast lahko bila,
Ki vam na čast mu rasla moč bi drzno,
To grobo platno - til, naš trot - čebela;
Naš mali prostor - polje bi prostrano;
Le ena jed - banket in voda vino;
Naš potok - morje, slep pogled - vid orlov;
Pritlehna muza pela bi v višino;
Bilo bi belo perje naših vranov.
A dobre misli, kjer vse to bi zgolj približek naredilo,
ohranijo, kar bi prineslo, in prizanesejo, kjer bi skazilo.

The Prologue

I come but like a harpinger, being sent
to tell you what these preparations mean:
I look for no glorious state, our Muse is bent
Upon a barren subject, a bare scene.
We could afford this twig a timber tree,
Whose strength might boldly on your favours build;
Our russet tissued drone, a honey-bee,
Our barren plot, a large and spacious field;
Our course late, banquet; our thin water wine;
Our brook, a sea; our bat's eyes, eagle's sight;
Our poet's dull and earthly Muse, divine;
Our favours, doves, our crow's black feathers, white.
But gentle thoughts, when they may give a foil,
Save them that yield, and spare where they may spoil.

(iz tragedije Women Killed with Kindness, 1603)

PREVEDLA J.M. IN J.V.

PREINTERPRETIRANI SHAKESPEARE

Janez Vencelj

SLEHERNI POSKUS INTERPRETACIJE SHAKESPEARA S STALIŠČA ZGODOVINSKE VERODOSTOJNOSTI NEIZOGIBNO TRČI NA VPRAŠANJE AVTORSTVA. ZARADI RENESANČNE PRAKSE PISANJA, KJER SO SE "KRADLI" CELI ODLOMKI, ČE NE CELO CELE DRAME, KJER SE OBIČAJNO AVTORJA SPLOH NI NAVAJALO, PA TUDI ZARADI SHAKESPEARA SAMEGA, KI NIKAKOR NI DELOVAL KOT AKADEMSKI AVTOR, TEMVEČ KOT GLEDALIŠČNIK, AVTOR IN IGRALEC, SKRIT ZA LASTNO PREDSTAVO, PRAV TAKO PA ZARADI VČASIH ČEZMERNEGA POVELIČEVANJA V POZNEJŠIH STOLETJIH, NAM JE OSTALO SORAZMerno MALO TRDNIH DEJSTEV. VEČINA SHAKESPEAROVIH DEL (SE PRAVI DEL, KI DANES PREDSTAVLJAJO KANON NJEGOVEGA OPUSA) SO BILA NATISNJENA PO NJEGOVI SMRTI - TAKOIMENOVANI FIRST FOLIO JE IZŠEL ŠELE LETA 1623, SEDEM LET PO DRAMATIKOVI SMRTI. NEKATERA PA SO BILA NATISNJENA ŽE PREJ, BODISI BREZ NAVEDBE AVTORJA ALI KOT PIRATSKE KOPIJE (SAJ SO GLEDALIŠKE SKUPINE BESEDILA SKRBN0 ČUVALE).

TAKO SO NEKATERE DRAME OBSTAJALE V RAZLIČNIH VERZIJAH, KI SE MED SEBOJ CELO BISTVENO RAZLIKUJEJO.

ZARADI TEGA JE NEMOGOČE, DA BI PRIŠLI DO AVTENTIČNE PODOBE BESEDILA (KAKRŠNAKOLI NAJ BI TA ŽE BILA). PRVA KRITIČNA IZDAJA NJEGOVIH DRAM PA JE IZŠLA ŠELE V NASLEDNJEM STOLETIJU. ENAKO VELJA TUDI ZA UKROČENO TRMOGLAVKO, KI JE POD PODOBNIM NASLOVOM THE TAMING OF A SHREW, KI JE V TISKANI OBLIKI IZŠLA ŽE ZA ČASA NJEGOVEGA ŽIVLJENJA, VENDAR SE OD VERZIJE, KI JE IZŠLA V FOLIU, TOLIKO RAZLIKUJE, DA JE VEČINA NE PRIZNAVA ZA NJEGOVO, MEDTEM KO NEKATERI TRDIJO, DA JE ŠLO, TAKO KOT PRI VEČINI "NJEGOVIH" DEL, ZA KASNEJŠA REVIDIRANJA BESEDIL, KI SO NA KONCU PRIVEDLA DO "PRAVEGA SHAKESPEARA". VENDAR SO TE DILEME ZGOLJ POSTRANSKEGA POMENA, BESEDILA IMAJO SVOJO KONČNO PODOBO, NE GLEDE NA TO, KAKO SO NASTALA IN NE GLEDE, NA TO KDO JE BIL NJIHOV RESNIČNI AVTOR.

PRAV VPRAŠANJE AVTORSTVA PA PRAV GOTOVO ZELO POMEMBNO PRISPEVA K PRIZNAVANJU SHAKESPEARA ZA NAJBOLJŠEGA SVETOVNEGA DRAMATIKA IN NJEGOVEMU INTERPRETIRANJU. PODOBNO VELJA TUDI ZA HOMERJA, SOFOKLEJA ALI EVRIPIDA. ZA NJIMI SO OSTALA SAMO GOLA BESEDILA. NITI BESEDE VEČ. NAJVEČKRAT ŠE CELO ROJSTNIH PODATKOV NI. PRI HOMERJU SE NA PRIMER SPLOH NE MORE POVSEM ZAGOTOVO TRDITI, ALI JE ZARES OBSTAJAL. VSEKAKOR PA NE VEMO, KAJ JE SHAKESPEARE ZARES HOTEL Povedati z UKROČENO TRMOGLAVKO ALI HAMLETOM, ČE HOČETE. OSTAJA SAMO GOLA IN ČISTA UMETNINA - BESEDILO, KI JE LAHKO VSAKOKRAT DRUGAČNO, KAR ŠE TOLIKO BOLJ VELJA ZA DRAMSKA BESEDILA, KI TAKO ALI TAKO ŽE PO DEFINICIJI NISO POPOLNA. ZATO JIH LAHKO VEDNO BEREMO SAMO IZ PERSPEKTIVE LASTNEGA ČASA IN NAM ZATO TOLIKO VEČ Povedo o NAS SAMIH. SHAKESPEAROVA BESEDILA (PRAV TAKO TUDI ANTIČNA) SO ZAPISANA BREZ OPOMB, KI BI DodATNO POJASNJEVALE, KAJ JE HOTEL AVTOR Z NJIMI Povedati. ŠE CELO SAMA RAZDELITEV PO DEJANJIH JE PLOD KASNEJŠIH ČASOV. SHAKESPEAROVE BESEDE OSTAJAJO NEUJEMLJIVA MNOŽICA ČUDES, KI SE STALNO IZMIKA KLASIFICIRANJU. ZARADI TEGA SE JIH V RESNICI NE MORE DOTAKNITI NIKAKRŠNA INTERPRETACIJA IN ZARADI NJIHOVE NEDOTAKLJIVOSTI INTERPRETACIJE KAR DEŽUJEJO. "BARTHES KLASIČNO BESEDILO IMENUJE "GALAKSIJA ZNAKOV", KER VSEBUJE MNOŽICO POMENOV. LE PLAISIR DU TEXTE, RADOST BESEDILA ALI BOLJE ZADOVOLJSTVO OB OBČEVANJU Z BESEDILOM, KAJTI FRANCOSKA BESEDA IMA ČUTNO KONOTACIJO, JE POSTOPNO ODKRIVANJE ZMERAJ NOVIH POMENOV V ENEM IN ISTEM BESEDILU, KOT ODKRIVANJE ZMERAJ NOVIH ŽENSK V ISTI ŽENSKI. KLASIČNO BESEDILO JE ZATO, DA GA PREBEREMO, DA RAZBEREMO V NJEM DRUGA KLASIČNA BESEDILA. TISTA, KI SO NASTALA PRED NJIM, IN TISTA, KI SO PRIŠLA ZA NJIM; TISTA, KI JIH JE AVTOR POZNAL, IN TISTA, KI JIH NI POZNAL IN JIH NITI NI MOGEL PRIČAKOVATI.

V ULIKSESU JE ODISEJA, TODA TUDI V ODISEJI JE ŽE ULIKSES. V BECKETTOVIH IGRAH JE JOBOVA KNJIGA, TODA TUDI V JOBOVI KNJIGI JE ŽE BECKETT. V VIHARJU JE ENEIDA, KI JO JE SHAKESPEARE POZNAL, IN BOŽANSKA KOMEDIJA, KI JE NI POZNAL. MOJSTROVINE ŽIVJO HKRATI V RAZLIČNIH ČASIH; ČAS, V KATEREM SO NASTALE, JE SAMO EDEN IZMED NJIH." (JAN KOTT: O POMENU GLEDALIŠČA; PREVEDLA DARJA DOMINKUŠ)

UKROČENA TRMOGLAVKA JE EDEN IZMED ZGODNEJŠIH SHAKESPEAROVIH TEKSTOV, V NJEJ NI TOLIKO FILOZOFSKO POETIČNIH RAZMIŠLJANJ, KI SO ZNAČILNA ZA NJEGOVE KASNEJŠE DRAME. PRAV ZARADI TEGA PA JE ŠE BOLJ ODPRTA INTERPRETACIJI. CENTRALNI PROBLEM V UKROČENI TRMOGLAVKI JE SEVEDA POLOŽAJ ŽENSKÉ ZNOTRAJ SVETA MOŠKIH. OBE, KATARINA IN BIANCA SE SVOJEGA ŽENSKÉGA POLOŽAJA ZAVEDATA. OBOJENI STA NA ODVISNOST OD MOŠKIH, SAMO ZARADI SVOJÉGA SPOLA. A UKROČENA TRMOGLAVKA NI DRAMA O POLOŽAJU ŽENSKÉ, TEMVEČ O ŽENSKI. ŽENSKI POLOŽAJ JE GOLO (PROBLEMATIČNO) DEJSTVO. CELO V KATARININEM ZAKLJUČNEM MONOLOGU IZPOSTAVLJA SAMO ŽENSKO POZICIJO, NE DA BI POSKUŠAL RAZČLENITI, KAKŠNA TA V RESNICI JE. NIKJER NI GOVORA O TEM, DA JE MESTO ŽENSKÉ ZA ŠTEDILNIKOM IN NJENA NALOGA ROJEVANJE OTROK. NASPROTNO, PETRUCHIO, KAKRŠENKOLI ŽE JE, KUHA KATARINI. PODREJENOST ŽENSKÉ TOREJ NI POSLEDICA NJENE DRUŽBENO DOLOČENE FUNKCIJE, TEMVEČ JE "LE" NJEN PRIČAKOVANI IN DOLOČENI POLOŽAJ. GOLO DEJSTVO, KOT JE TO, DA SE SONCE VRTI OKOLI ZEMLJE. KAJ ŽENSKA PODREJENOST TOREJ V SVETU UKROČENE TRMOGLAVKE ZARES POMENI? NADREJENI ZAHTEVA OD PODREJENEGA SAMO ENO: POKORNOST. LE TA PA JE REDUCIRANA NA IZPOLNJEVANJE UKAZOV - TUJE VOLJE. UKAZ JE TOREJ SAMO EDEN: NE MISLI S SVOJO GLAVO. GLAVO SPOČETKA PREDSTAVLJA OČE, KI SVOJ POLOŽAJ SAMO PRED A MOŽU. ZA ŽENSKO PA OSTANE POLOŽAJ NESPREMENJEN. A MEDTEM, KO BIANCA PRISTANE NA TO DEJSTVO, GA SPREJME KOT NESPREMENLJIVO DANOST, IN SE MU PRILAGODI TER GA S SVOJIM DELOVANJEM ZNOTRAJ SVOJÉGA POLOŽAJA OBRNE SEBI V

PRID, KATARINA SVOJ POLOŽAJ PROBLEMATIZIRA IN VZTRAJA NA POZICIJO LASTNE NEODVISNOSTI ZNOTRAJ PODREJENE SPOLNE VLOGE.

V POSEBNEM POLOŽAJU JE SAMO VDOVA, KI NE PRIPADA NIKOMUR VEČ.

JACOB BURCKHARDT V "RENEŠANČNI KULTURI V ITALIJI" V DRUGEM POGLAVJU DRUGEGA DELA, KJER RAZPRAVLJA O RAZVOJU RENESANČNEGA INDIVIDUA, POSTAVLJA KOT PRIMER PRED NAS LODOVICA ARIOSTA: "KAKŠNO SOGLASJE IN KAKŠNO MEDSEBOJNO IZRAVNANOST SO PRI NJEM DOSEGLI PONOS ČLOVEKA IN PESNIKA, IRONIJA GLEDE LASTNIH MOŽNOSTI IN UŽITKOV, NAJOBZIRNEJŠA POROGLJIVOST IN NAJGLOBLJA DOBROHOTNOST!"

Z ENAKIMI BESEDAMI BI LAHKO RAZČLENIL TUDI KATARININ LIK V UKROČENI TRMOGLAVKI. KATARINA JE PRAV TO - RENESANČNI ČLOVEK, RENESANČNA ŽENSKA. MISLEČA Z LASTNO GLAVO, NASPROTUJOČA TEMU, DA BI JO NJEN OČE REDUCIRAL NA TRŽNO BLAGO. S TEGA STALIŠČA TUDI KLASIFIKACIJA ZA TRMOGLAVKO NI DEJANSKI OPIS NJENE OSEBNOSTI, TEMVEČ JE KATARINA PREJ SVOJE - GLAVKA (KAR MILAN JESIH V SVOJEM PREVODU NEKAJKRAT TUDI IZPOSTAVI). PODOBA ČLOVEŠKEGA BITJA KOT NAM JO DAJE ARIOSTO, JE UTOPIČNA IN JE BILA NOSILKA SPLOŠNE DRUŽBENE VLOGE POSAMEZNIKA LE V OBDOBJU RENESANSE. ŽE V BAROKU POSTANE VLADAJOČI DRUŽBENI MODEL POVSEM DRUGAČEN. BOLJ KOT SPOSOBNOST IN INDIVIDUALNE LASTNOSTI PRIDE DO IZRAZA POLOŽAJ POSAMEZNIKA. V ŠE KASNEJŠIH OBDOBJIH (DO DANES) PA PREVLAJUJOČO VLOGO PREVZAMETA VREDNOST IN INFORMACIJA.

TAKO PRI SPOPADU KATARINE Z MAČIZMOM IN ŽENSKIM PRISTAJANJEM NA PODREJENOST IN FATALIZEM NE GRE SAMO ZA MEDSPOLNI KONFLIKT, ZA NAPETOSTI MED OBEMA SPOLOMA, TEMVEČ TUDI ZA RAZLIKO MED POSAMEZNIMI OBDOBJI, ZA MEJE ČASA, KI LOČUJEJO ČLOVEŠTVO, ZA NESPOSOBNOST KOMUNIKACIJE SODOBNOSTI S PRETEKLOSTJO IN PRIHODNOSTJO. GLEDE NA TO, DA SO SHAKESPEAROVA DELA NASTAJALA V

MEDDOBJU, KO SE JE RENESANSA ŽE SPOGLEDOVALA S PRIHAJAJOČIM BAROKOM, ČASOM ABSOLUTNIH VLADARJEV, KO JE RASEL POMEN POLOŽAJA GLEDE NA POMEN OSEBNIH LASTNOSTI IN SPOSOBNOSTI, JE VERJETNO MOGOČE ČUTITI V MOŠKIH, HLEPEČIH PO NADREJEM POLOŽAJU, TUDI FIGURE BAROKA - LIKE, KI PRIPADAJO PRIHODNOSTI. NJIHOV AVTOR JE NAJBRŽ ZAČUTIL NEUSMILJENI DIH ČASA IN MRZLE VETROVE PRIHODNOSTI. TAKO SO HORTENSIO, LUCENTIO IN TUDI PETRUCHIO ŽE ZNANILCI OSEB BAROKA, Z GLAVNIM VODILOM - DOSEČI ODLOČILEN POLOŽAJ

(PREDVSEM GLEDE NA OBA GLAVNA ŽENSKA LIKA PA TUDI MEDSEBOJNO - POLOŽAJ NAJSPOSOBNEJŠEGA V OBLADOVANJU NASPROTNEGA SPOLA).

GREMIO, TRANIO IN BAPTISTA SO LJUDJE, KI PRIPADAJO DRUGEMU ČASU, OBDOBJU KAPITALISTIČNE POGOLTNOSTI. NA NEK NAČIN BI TOREJ LAHKO AVTORJA IMENOVALI ZA VIZIONARJA, VENDAR NE GRE POZABITI TUDI DEJSTVA, DA IMA ZGODNJI KAPITALIZEM

PRAVZAPRAV KORENINE PRAV V RENESANSI, KO CEHI PRIČNO IZGUBLJATI SVOJ DRUŽBENI POMEN. V RESNICI JE ŽELJA PO POSEDOVANJU VREDNOSTI PRISOTNA V ČLOVEKU ŽE OD SAMIH ZAČETKOV CIVILIZACIJE. V UKROČENI TRMOGLAVKI PA NOSILEC VREDNOSTI NI LE DENAR OZIROMA IMETJE, TEMVEČ JE BOLJ KOT TO IZPOSTAVLJENO MOŠKO LASTNINJENJE ŽENSK. ŽENSKA PA JE TOLIKO VREDNEJŠA, KOLIKOR BOLJ DELUJE KAKOR LASTNINA. PRAV ZARADI TEGA KATARINA NIMA VREDNOSTI, V BISTVU IMA CELO NEGATIVNO VREDNOST, SAJ SO PETRUCHIU PRIPRAVLJENI

CELO PLAČATI, ČE JO VZAME. NJENA NEGATIVNA VREDNOST PA IZHAJA IZ DEJSTVA, DA JE PRAV ZARADI NJE BIANCA KOT LASTNINA NEDOSTOPNA IN BREZ MENJALNE VREDNOSTI. VSE SKUPAJ ZVENI PRECEJ EKONOMSKO, SAJ PRAVZAPRAV TUDI GRE ZA TRGOVINO - MENJAVO VREDNOSTI.

GREMIO IN TRANIO (SICER V GOSPODARJEVEM IMENU, A TUDI PO LASTNI INICIATIVI) STA KOMERCIALNA NASPROTNIKA. VELIKOST SVOJEGA IMETJA PONUJATA ZA VREDNOST BIANKE IN SICER ZATO, KER BAPTISTA, KI PRIPADA ENAKEMU MODELU VREDNOT (VREDNOST KOT NAJVIŠJA VREDNOTA) SKUŠA ZANJO IZTRŽITI ČIM VEČ.

V SODOBNEM ČASU JE VREDNOST KOT DRUŽBENO VREDNOTO ZAMENJALA INFORMACIJA. INFORMACIJA JE TISTA VREDNOST, KI JO PRINAŠA GLASNIK. KOT GLASNIK PA NAJVEČKRAT NASTOPI PRAV NAJNIŽJI SLUŽABNIK SLUŽABNIKA - BIONDELLO. NJEGOVA INFORMACIJA SPREMINJA

TOK DOGAJANJA IN S TEM DOBIVA VEČJO VREDNOST. KER PA JO POSEDUJE NA NEK NAČIN NEODVISEN IN GLEDANO Z NJEGOVEGA STALIŠČA MORDA CELO SUPERIOREN NAD OSTALIMI, OSTAJA PRETEŽNO NERAZUMLJEN IN LE S TEŽAVO KOMUNICIRA Z DRUGIMI. SEVEDA JE TEŽKO GOVORITI O TEM, DA JE SHAKESPEARE SLUTIL TUDI DANAŠJI ČAS, A TAKO KOT VSE KASNEJŠE EVROPSKE DOBE TUDI INFORMACIJSKA VLEČE SVOJE KORENINE PRAV IZ RENESANSE, KO JE Z IZUMOM TISKA KNJIGA POSTALA DOSTOPNEJŠA IN IZGUBILA SVOJO MATERIALNO VREDNOST.

KAJ PA VINCENTIO, GRUMIO, KROJAČ, ŠOLNIK IN CURTIS? KATEREMU ČASU PRIPADAJO ONI? PRI NJIH NI IZPOSTAVLJENO, KAJ JE OBJEKT NJIHOVEGA PRIMARNEGA STREMLJENJA. PRAVZAPRAV SO BREZ NJEGA. VDAJO SE V SITUACIJO, V KATERI SO, JO SPREJMEJO ZA SVOJO LASTNO IN Z NJO TUDI VREDNOTE TISTIH, KI TO SITUACIJO USTVARJAJO - KI USTVARJAJO ČAS. ČE JIH POGLEDAMO V PRIMERJAVI S PREJ NAŠTETIMI, POTEM MORAM NEKOLIKO POPRAVITI TEZO, DA PREJŠNJI PRIPADAJO ČASU, ČAS PRIPADA PREJŠNJIM, ONI DELAJO ZGODOVINO, MEDTEM KO VINCENTIO, GRUMIO IN OSTALI V TEJ ZGODOVINI SAMO ŽIVJO.

BIANCA PA PREDSTAVLJA DRUGAČEN, TRETJI MODEL. NJEN VREDNOSTNI MODEL NAMREČ ENAČI VSE VREDNOTE. ZAVEDA SE SVOJEGA POLOŽAJA IN LASTNE VREDNOSTI, OBOJE PA JI OMOGOČA, DA PARADOKSALNO Z ZAVESTNO POTLALČITVIJO INDIVIDUALNOSTI LAHKO UVELJAVI PRAV TO. ZAKONSKI STAN PA JE ZANJO SREDSTVO ZA DOSEGANJE LE-TEH. NA NEK NAČIN JE IZVEN ČASA, ŽENSKA, KOT JE ONA, ENAKO REAGIRA V VSAKEM OBDOBJU. VSAKIČ POTEGNE NAJVEČ.

ENAKO, KAKOR JE DANAŠNJEMU ČLOVEKU TEŽKO RAZUMLJIV ČLOVEK 18. STOLETJA, ŠE MANJ PA LJUDJE RENESANSE, TAKO TUDI ZNOTRAJ SVETA UKROČENE TRMOGLAVKE PRIHAJA DO PROBLEMOV V KOMUNIKACIJI OZIROMA DO KOMUNIKACIJE SPLOH NE PRIDE. ZARADI TEGA KONFLIKTI NASTAJAJO PRAV MED OSEBAMI, KI PRIPADAJO ENEMU ČASU.

POLOŽAJ: HORTENSIO SE PRAV ZARADI POLOŽAJA, KI ZAZNAMUJE NJUNI "BAROČNI" OSEBNOSTI, SPOPADE Z LUCENTIEM. OBA POD KRINKO SKUŠATA PRITI DO ČIMBOLJ UGODNE POZICIJE - ČIM BLIŽJE BIANKI. MEDTEM KO PA SE NA DRUGI STRANI Z GREMIEM, KI JE PRAV TAKO SNUBEC, SPLOH NE ZAPLETETA ZARES. NJEGOVO STREMLJENJE JE NAMREČ DRUGAČNO. S PETURCHIOM PA SE ZAPLETETA V NEKAKŠEN NEGATIVNI KONFLIKT - V SODELOVANJE, SAJ SO NJUNI ŽELJENI POLOŽAJI RELATIVNO RAZLIČNI (BIANCA IN KATARINA).

VREDNOST: ZATO PA SE GREMIO ZAPLETE S TRANIEM, OBA PA TUDI Z BAPTISTO. VSEM GRE ZA VREDNOST IN BISTVO NJIHOVEGA ODNOSA JE PRAVZAPRAV TRGOVINA, O ČEMER PA SEM ŽE GOVORIL.

RAZLIČNI NIVOJI KOMUNIKACIJE PA SE NE ODRAŽAJO SAMO V MEDSEBOJNIH KONFLIKTNIH, TEMVEČ TUDI V POVEZOVANJU V SKUPINE. GLEDE NA TO, DA SE JEZIK POLOŽAJA LAHKO DOKAJ ENOSTAVNO PREVEDE V JEZIK VREDNOSTI (POLITIČNA MOČ PREIDE V EKONOMSKO), SE SKUPINA SNUBCEV IN TASTA VSEENO DOKAJ USPEŠNO RAZUMEJO. VSI SE RAZUMEJO TUDI Z BIANKO, KI "GOVORI VSE JEZIKE".

OSTANE KATARINA, KI PRIPADA DRUGAČNIM VREDNOTAM. POLOŽAJ IN VREDNOST STA VREDNOTI, KI PRIPADATA ZUNANJEMU SVETU, VEDNO STA OSEBI DANI OD ZUNAJ, MEDTEM KO PA JE INDIVIDUALNOST, OSEBNA SVOBODA, SAMOSTOJNOST NEKAJ, KAR JE V ČLOVEKU IN KAR JE NEPREVEDLJIVO IN NIMA NOBENE ZVEZE Z VREDNOTAMI OSTALIH. PRAV ZARADI TEGA JE KATARINA NAJBOLJ OSAMLJENA IN JE V STALNEM BOJU Z OSTALIMI, V BOJU ZA RAZUMEVANJE.

KLASIFICIRANJA OSEB PO OBDOBJIH, KI SO SLEDILA RENESANSI (A JIH JE TUDI ŽE NAPOVEDOVALA IN VSEBOVALA), PA NE GRE RAZUMETI POVSEM DEFINITIVNO IN ENOSTRANSKO. OSEBE, KOT SO TE IZ UKROČENE TRMOGLAVKE, SEVEDA ŽIVJO V VSEH OBDOBJIH ČLOVEŠKE ZGODOVINE. PRI ENAČENJU OSEB Z DOLOČENIM ČASOM GRE ZGOLJ ZA SKROMEN POSKUS OZNAČITI PREVLAJUJOČI SISTEM VREDNOT TAKO ZNOTRAJ POSAMEZNIKA KAKOR TUDI ZNOTRAJ DRUŽBE V DOLOČENEM ČASU. GRE ZA POSPLOŠITEV, KI SKUŠA UGOTOVITI TEŽNJE TAKO POSAMEZNIKA KAKOR ČASA, V KATEREM ŽIVI. KOT VELJA ZA VSAKO POSPLOŠITEV, PA TA NIKAKOR NE MORE ZAJETI CELOTE NEKEGA BITJA IN S TEM VEDENJEM JE POTREBNO VSE NAPISANO TUDI RAZUMETI.

VSEGA TEGA SHAKESPEARE SEVEDA NI VKLJUČIL V SVOJE BESEDILO. KOT ŽE REČENO, SE NIKJER (Z IZJEMO KATARININEGA ZADNJEGA MONOLOGA) NE DOTIKA FILOZOFSKIH, NITI SOCIALNIH VPRAŠANJ. NJEGOVO BESEDILO SO BESEDE DRAMSKIH OSEB. NIČ VEČ. ZDI

SE, KOT DA SE JE HOTEL NAMENOMA IZOGNITI KAKRŠNIKOLI LASTNI INTERPRETACIJI SVETA, KOT GA UPODABLJA V UKROČENI TRMOGLAVKI.

KAJ SPLOH JE INTERPRETACIJA? INTERPRETACIJA JE RAZLAGA INTERPRETOVEGA VIDENJA IN JE VEDNO OBRNjena NAVZVEN, VEDNO NAMENJENA NOVEMU BRANJU, NOVEMU VIDENJU. JE POSREDOVANO VIDENJE. TAKO SE POLEG SAMEGA PREDMETA IN INTERPRETA NEIZOGIBNO DOTIKA TUDI TISTEGA, KI MU JE NAMENJENA. Z NJIM NEPOSREDNO KOMUNICIRA. INTERPRETACIJA JE PREVOD IZ ENEGA JEZIKA V DRUGEGA. DRAMSKO BESEDILO JE SEVEDA PRAV TAKO LAHKO INTERPRETACIJA. TO VELJA ZA VSE GRŠKE TRAGEDIJE, ZA MOLIERA, ZA BRECHTA ŠE POSEBEJ. ZGODBA, KI JO DRAMATIK POSTAVI V DOLOČENO DRUŽBENO OKOLJE, JE NJEGOVA LAST, ON JE NJEN GOSPODAR. PRAV S TEM, KAKO JO KROTI, NAM LAHKO POVE, KAJ SI MISLI O SRČIKI - PREDMETU TE ZGODBE.

V UKROČENI TRMOGLAVKI TEGA VIDENJA PREDMETA, SVETA NI. PUBLIKI SHAKESPEARE NIKJER NE PRIŠEPNE, KAJ SI O TEM SVETU MISLI. NIKJER NE POKAŽE S PRSTOM, ČEŠ TO JE DOBRO, TO PA NE. SHAKESPEARE POKAŽE SAMO PREDMET, SAMO SVET, KI PA JE UNIVERZALEN. UNIVERZALEN V TEM SMISLU, DA NI VEZAN NITI NA ČAS NITI PROSTOR, KAJTI LIKI PRIPADAJO VSEM OBDOBJEM. SEVEDA PA JIH VSAKO OBDOBJE RAZUME DRUGAČE, VSAK ČLOVEK JIH SODI S SVOJIMI OČMI. VENDAR KONFLIKTNA RAZMERJA MED NJIMI, POROJENA IZ NEZMOŽNOSTI KOMUNIKACIJE ALI IZ ENAKIH, A NASPROTUJOČIH SI STREMLJENJ, OSTAJAJO.

UNIVERZALEN JE TUDI ZATO, KER SE ČLOVEŠTVO, SKUPAJ S SHAKESPEAROM NENEHOMA ČUDI NAD DEJSTVOM, DA STA NA SVETU DVA SPOLA - DVOJE RAZLIČNIH, A ENAKIH LJUDI. PARADOKSALNA PRISOTNOST DVOJNOSTI IN ENAKOSTI, KI JE OBENEM NEIZOGIBNA, SE VEDNO VZPOSTAVLJA KOT PROBLEM SLEHERNE DRUŽBE. OB KATARINI IN BIANKI VSAKA PUBLIKA VIDI LASTNO RAZUMEVANJE TEGA PROBLEMA.

SHAKESPEARE RESDA POVE, DA SE SPOLA GLEDATA Z DVEH BREGOV

IN DA ŽELJA PO OBLASTI NA ENI STRANI IN TEŽNJA K NEODVISNOSTI VODITA V KONFLIKT, V KATEREM ZMAGA TISTI, KI JE MOČNEJŠI. A TO SO SAMO DEJSTVA TEGA SVETA.

SEVEDA BI, ČE BI NJENEGA AVTORIA POZNALI BOLJE, LAHKO REKLI, DA JE HOTEL Z UKROČENO TRMOGLAVKO POKAZATI, DA ŽENSKA MORA BITI SPODAJ, KER JE TAKO GRAJENA. DA MORA BITI PODLOŽNA MOŠKEMU, KER LE TAKO PRIDE DO MEDSEBOJNE HARMONIJE MED SPOLOMA. DA JE ZMAGOVALEC LE TISTI MOŠKI, KI JE ANGAŽIRAN, KI JE GIBALO RAZVOJA IN JE PODLOŽNOST DAR, KI GA ZMORE DATI IN OB TEM OSTATI ONA SAMA LE ŽENSKA.

SEVEDA BI, ČE BI NJENEGA AVTORIA POZNALI BOLJE, LAHKO REKLI, DA JE GLOBOKO SOVRAŽIL MOŠKO PRENAREJANJE V LJUBEZNI. PREVARO ZAPELJEVANJA, KJER JE NAVIDEZNA PODLOŽNOST (LUCENTIO SE PREOBLIČE V SLUGO) LE IZGOVOR ZA DOSEGO PREMOČI. DA JE ŽENSKA TAKO KOT MOŠKI SAMOSTOJNO BITIJE, KI ODLOČA O SVOJIH DEJANJIH, LE DA JIM MOŠKI DEL ČLOVEŠTVA TO SKUŠA PREPREČITI ZA VSAKO CENO. DA JE BISTVO MOŠKEGA LAŽ IN NASILJE.

SEVEDA BI, ČE BI VEDELI, DA JE UKROČENO TRMOGLAVKO V RESNICI NAPISALA ŽENSKA, ISTO IGRO GLEDALI S POVSEM DRUGAČNIMI OČMI.

SHAKESPEARA V RESNICI SPLOH NI IN PRAV ZATO JE TAKO VELIK. V UKROČENI TRMOGLAVKI PA GA JE SPLOH ZELO MALO. ZATO SI MORAMO ODGOVORE POISKATI SAMI PRI SEBI.

TO JE INTERPRETACIJA.

JANUSZ KICA

ROJEN JE BIL LETA 1957 V WROCLAVU NA POLJSKEM. ŠTUDIJ GLEDALIŠKE REŽIJE JE KONČAL V KRAKOVU NA JAGIELLONSKI UNIVERZI. OB VOJAŠKEM UDARU GENERALA JARUZELKEGA LETA 1981 JE BIL PRISILJEN OSTATI V NEMČIJI. TAKO SE JE V POLJSKO VRNIL ŠELE LETA 1991. PRVIČ PA JE NA POLJSKEM REŽIRAL LANSKO SEZONO, KO JE SKUPAJ Z ANDRZEJEM WAJDO PRIPRAVIL OTVORITEV NOVEGA GLEDALIŠČA V WROCLAVU (M O L I E R E : IMPROVIZACIJA V VERSAILLESU, GIRADOUX: IMPROVIZACIJE V PARIZU).

V KÖLNU JE DOŠTUDIRAL UMETNOSTNO ZGODOVINO, POTEM PA SE JE SPET POSVETIL GLEDALIŠKI REŽIJI. SPRVA JE DELAL KOT ASISTENT POLJSKEGA REŽISERJA JERZYJA JAROCKEGA. SVOJ PRVI ANGAŽMA JE DOBIL LETA 1985 KOT HIŠNI REŽISER V STADTSTHEATRU V WUPPERTALU, V GLEDALIŠČU, KI GA ŠE POSEBEJ ZAZNAMUJE INVENTIVNO GLEDALIŠKO DELO PINE BAUSCH. PO ŠTIRIH LETIH JE TO MESTO ZAPUSTIL IN USTVARJAL PREDSTAVE PO VSEJ NEMČIJI (KARLSRUHE, WIESBADEN, KOBLENZ, BREMERHAVEN), AVSTRIJI IN NA MADŽARSKEM BODISI SAMOSTOJNO ALI PA V SODELOVANJU S PETROM STEINOM IN ANDRZEJEM WAJDO.

NEKATERE IZMED REŽIJ:

CH. DICKENS: DAVID COPPERFIELD

B. BRECHT: MATI KORAJŽA

A. SCHNITZLER: REIGEN

G. TABORI: WEISMAN IN RDEČE LICE

G. BUCHNER: LEONCE IN LENA

O. WILDE: VAŽNO JE IMENOVATI SE ERNEST

LETA 1990 JE PRVIČ REŽIRAL V ZAGREBU, 1993 PA JE NA POVABILO TOMAŽA PANDURJA PRIŠEL V MARIBOR, KJER JE REŽIRAL DUMASOVE TRI MUŠKETIRJE. ZA KAFKOVO AMERIKO, KI JO JE POSTAVIL LETO KASNEJE, JE NA LANSKEM BORŠTNIKOVEM SREČANJU PREJEL TUDI NAGRADO ZA REŽIJO, PREDSTAVA TRIJE MUŠKETIRJI, KI JO JE REŽIRAL V ZKM V ZAGREBU, PA JE BILA PROGLAŠENA ZA NAJBOLJŠO PREDSTAVO NA HRVAŠKEM V LANSKEM LETU. V LETOŠNJI SEZONI JE V PRODUKCIJI NARODNEGA DOMA IZ MARIBORA IZJEMNO USPEŠNO REŽIRAL GENETОВI SLUŽKINJI. UKROČENA TRMOGLAVKA JE NJEGOVA TRETJA REŽIJA SHAKESPEAROVIH DEL. PRED TEM JE REŽIRAL SEN KRESNE NOČI V ZAGREBU IN V TEJ SEZONI KAKOR VAM DRAGO V KOBLENZU.

ČETIRTO SHAKESPEAROVO IGRO BO SPET REŽIRAL V KOBLENZU IN SICER VIHAR, PRIPRAVLJA PA SE ŠE NA REŽIJO SCHILLERJEVE MARIJE STUART IN CALDERONOVEGA ŽIVLJENJE JE SEN.

GOSTA V SLG CELJE

ALAN STRANG V SHAFFERJEVEM EQUUSU, PROFESOR V IONESCOVI UČNI URI, JUŽEK SKOK V BREŠANOVEM HAMLETU V SPODNJEM GRABONOŠU, DON JUAN V HORVATHOVEM DON JUAN PRIHAJA IZ VOJNE, KSAVER V JANČARJEVEM DISIDENTU ARNOŽU, BRECHT V EROTIČNEM KABARETU B.BRECHTA MIRE ERCEG, PROZOROV V TREH SESTRAH A.P.ČEHOVA, RICHELIEU V DUMASOVIH TREH MUŠKETIRJIH, KRALJ MIN V URAH KRALJA MINA BINE ŠTAMPE - ŽMAVC, TER ŽUPAN V CANKARJEVEM POHUJŠANJU V DOLINI ŠENTFLORJANSKI.

ZA SVOJE IGRALSKE DOSEŽKE JE PREJEL VEČ NAGRAD: 1971 BORŠTNIKOVO DIPLOMO ZA VLOGO TONČKA V PREDSTAVI

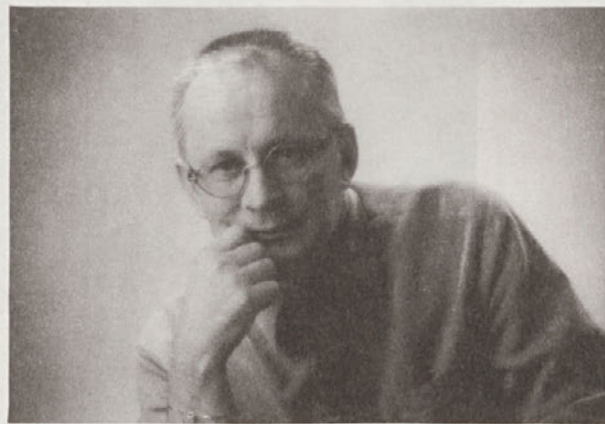

Rok Vihar

V VLOGI BIONDELLA KOT GOST CELJSKEGA ANSAMBLA NASTOPA ROK VIHAR, ŠTUDENT ČETRTEGA LETNIKA DRAMSKE IGRE AGRFT V LJUBLJANI. ROJEN JE BIL LETA 1972.

NASTOPIJEL JE V TURINI - GOLDONIJEVI KRMCMARICI PTUJSKEGA GLEDALIŠČA ZATO V REŽIJI SAMA STRELCA, V SOFOKLOVEM IN H.MÜLLERJEVEM FILOKTETU V REŽIJI PAOLA MAGELLIJA V LJUBLJANSKI DRAMI IN V MALI LILY BARBARE HIENG V LUTKOVNEM GLEDALIŠČU LJUBLJANA.

PRAV TAKO PA JE NASTOPIJEL TUDI V FILMIH STEBER MATJAŽA FIŠTRAVCA IN OUTSIDER ANDREJA KOŠAKA.

Peter Ternovšek

JE BIL ROJEN 10. APRILA 1947 V MARIBORU. OD LETA 1971 JE ČLAN DRAME SNG MARIBOR. VLOGA HORTENSIA, V KATERI NASTOPA KOT GOST SLG CELJE, JE NJEGOVA 103. MED PREJŠNJI MI PA SO SE ZVRSTILE:

TONČEK V LINHARTOVEM MATIČKU, VIKTOR V VITRACOVIM GROTESKI VIKTOR ALI OTROCI NA OBLASTI, PETER V PARTLJIČEVI KOMEDIJI ŠČUKE PA NI, ŠČUKE PA NE, ORLANDO V SHAKESPEAROVEM KAKOR VAM DRAGO, POPIVA V DRŽIČ-RUPLOVEM BOTRU ANDRASHU, MATIČEK V KREFTOVH KRAJSKIH KOMEDIJANTIH,

"TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI", A.T. LINHARTA. 1976 NAGRADO OBČINSTVA BORŠTNIKOVEGA SREČANJA ZA VLOGO PETRA V PARTLJIČEVI KOMEDIJI "O, NE, ŠČUKE PA NE". 1978 BORŠTNIKOVA DIPLOMA IN NAGRADA ZA IGRO ZA VLOGO ALANA STRANGA V "EQUUSU" P.SHAFFERJA.

1982 NAGRADA PREŠERNEVEGA SKLADA ZA VLOGI PROFESORJA V IONESCOVI "UČNI URI" IN JUŽEKA SKOKA V BREŠANOVEM "HAMLETU V SPODNJEM GRABONOŠU".

1994 GLAZERJEVA NAGRADA ZA UMETNIŠKI OPUS V DRAMI SNG MARIBOR.

VIHAR, B. UMEK, P. TERNOVŠEK,
JENČEK

M. KALEZIĆ

REŽISER

M. ŠELIH, B. UMEK, R. JENČEK

PRIZORI Z VAJE

B. UMEK

Z. AGREŽ

ADIJO PRIMOŽ!

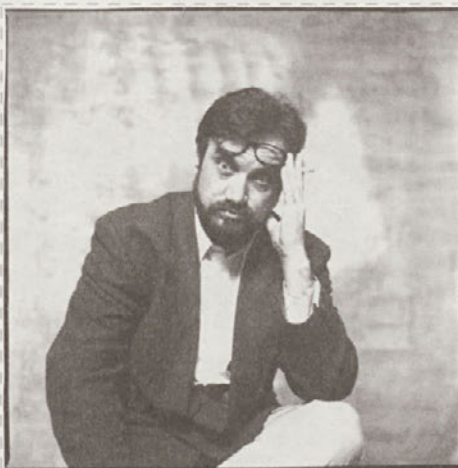
OB PREMIERI UKROČENE TRMOGLAVKE SE OD SLOVENSKEGA LJUDSKEGA GLEDALIŠČA POSLAVLJA PRIMOŽ BEBLER, KI JE BIL UMETNIŠKI VODJA V ZADNJIH TREH LETIH.

V ČASU NJEGOVEGA UMETNIŠKEGA VODSTVA JE V GLEDALIŠČU NASTALO 20 PREDSTAV, OD TEGA 2 NA PROSTEM, 12 NA VELIKEM ODRU IN 6 NA ODRUPODODROM, OD KATERIH JE ENO - NEVIDNO ROKO SAMA SHEPARD - REŽIRAL SAM.

EKSPLOZIJA SPOMINA, GORGONIN DAR, GOPSA POSLANČEVA, FLORENTINSKI SLAMNIK, HALŠAT, PAT ALI IGRA KRALJEV, NEVIDNA ROKA, SMEJČI, BOBNI V NOČI, VERONIKA DESENIŠKA, BENEŠKI TRGOVEC, PRIKRITA OPOLZKOST VSAKDANA IN DRUGE SO PREDSTAVE, KI BODO OSTALE V PRIJETNEM SPOMINU TAKO USTVARJALCEM KOT TUDI KRITIKOM, ŠE POSEBEJ PA GLEDALCEM. PRIMOŽ BEBLER SI JE VES ČAS SVOJEGA UMETNIŠKEGA VODENJA PRIZADEVAL, DA BI OHRANIL VISOK UMETNIŠKI NIVO GLEDALIŠČA, TAKO Z IZBOROM BESEDIL KOT TUDI REŽISERJEV, KI SO VSAK S SVOJIM SPECIFIČNIM POGLEDOM NA GLEDALIŠČE PRISPEVALI K PESTROSTI ESTETIK IN POETIK. SKOZI RAZLIČNE METODE USTVARJANJA, KI SO JIH TE ESTETIKE PRINAŠALE, JE DOBIL IGRALSKI ANSAMBEL MOŽNOST POTRJEVANJA IN RAZVIJANJA SVOJIH USTVARJALNIH POTENCIALOV, KAR SE JE POTRDILO TUDI S ŠTEVILNIMI IGRALSKIMI NAGRADAMI, KI SO JIH ČLANI ANSAMBLA DOBILI V TEM ČASU. NA TA NAČIN JE SLG CELJE OSTALO V STIKU S SODOBNIM GLEDALIŠKIM DOGAJANJEM IN OPAŽENO PRISPEVALO TUDI SVOJ DELEŽ.

ZA NJEGOVO OBDOBJE JE BILA ZNAČILNA ŽANRSKA PESTROST, S POMOČJO KATERE SE JE GLEDALIŠČE USPEŠNO IZOGNILO SCILI SAMOZADOSTNOSTI IN KARIBDI PRETEČE KOMERCIALIZACIJE. OB ODHODU MU ŽELIMO, DA BI SE Z NESKALJENIM NAVDUŠENJEM LOTEVAL NOVIH GLEDALIŠKIH PODVIGOV. OD NJEGA SE POSLAVLJAMO Z NASVETOM: MUNDUS VULT DECIPI, ERGO DECIPIATUR.

S kakšnimi občutki zapuščate celjsko gledališče?

ČE POMISLIM NA OKOLIŠČINE, V KATERIH SEM DELAL, SEM KAR PONOSEN NA DEJSTVO, DA SMO SE V TREH LETIH UKVARJALI PREDVSEM S POMEMBNO DRAMSKO LITERATURO, SODOBNO IN KLASIČNO, TER DA SO VEČINO PREDSTAV REŽIRALI VRHUNSKI USTVARJALCI. SKRATKA MENIM, DA SEM SE DOKAJ POGUMNO IZOGIBAL MOČNEMU PRITISKU PO LAHKOTNOSTI IN PRAKTIČIZMU. MOJE VESELJE OB ODHODU ŠE POSEBEJ VZBUJA IZJEMNA USPEŠNOST LETOŠNJE SEZONA, KO JE VSAKA OD PREDSTAV NA SVOJEM PODROČJU "ZADELA V ČRNO".

Kaj bo po vašem mnenju ostalo za vami?

DOČAKAL SEM DOKONČNO UVELJAVITEV NOVEGA PRIZORIŠČA, TAKOREKOČ NOVEGA GLEDALIŠČA, KI SEM SI GA IZMISLIL. OD ENOSTAVNOSTI PRVE PREMIERE - PRIKRITA OPOLZKOST VSAKDANA, CALDERONA DE LA PARE V REŽIJI SAMA STRELCA DO SPEKTAKULARNOSTI ZADNJE - EKSPLOZIJA SPOMINA, HEINERJA MÜLLERJA V REŽIJI EDUARDA MILERJA, SE JE ODERPODODROM IZKAZAL KOT PROSTOR, KI PONUJA NARAVNO

OKOLJE, CELO DOMAČE UDOBJE, TAKO RAZLIČNIM PODOBAM KOMORNEGA TEATRA, TAKO DA SE MI ZDI "SVETLA PRIHODNOST" TEGA PRIZORIŠČA SAMOUMEVNA. TŌ JE PA TUDI ŽE NEKAK.

Zakaj odhajate iz celjskega gledališča?

EDEN IZMED RAZLOGOV, DA SE Z VESELJEM POSLAVLJAM OD TE FUNKCIJE PRED IZTEKOM MANDATA, IZHAJA IZ OBČUTKA SPROSTITVE OZIROMA OSVOBODITVE OD FRUSTRACIJE, KI JO POVZROČA HIERARHIČNA ZMEDA V RAZMERJU MED UMETNIŠKIM VODJEM IN UPRAVNIKOM, TA PA IMA ZA POSLEDICO DEZORIENTACIJO IGRALSKEGA ANSAMBLA IN ŠE MNOGO DRUGEGA. ZMEDA NI SPECIFIKUM SLG. UTEMELJENA JE BOLJ V ZAKONSKIH AKTIH, KI ONEMOGOČAJO, DA BI PRIŠLI DO KOHERENTNEGA GLEDALIŠKEGA PROGRAMA PO PRAVNI POTI. ČE ODŠTEJEMO IDILIČNO RAZLIČICO, V KATERI STA SI UMETNIŠKI VODJA IN UPRAVNIK TAKO BLIZU KOT SIAMSKA DVOJČKA, SE V PRAKSI DO NJEGA LAHKO PRIDE SAMO, ČE SE JE EDEN IZMED NJIJU PRIPRAVLJEN ODPOVEDATI VODENJU. TŌ SE V CELJU TOKRAT NI ZGODILO.

V čem je torej bistvo hierarhične zmede?

HIERARHIČNO ZMEDO JE MOGOČE NAJBOLJE PONAZORITI S PRIMEROM IZ DANES TAKO PRISOTNE POLITIKE. POZICIJA UMETNIŠKEGA VODJE JE PODOBNA PREDSEDNIKU VLADE, KI IMA ZA FINANČNEGA MINISTRA PREDSEDNIKA DRŽAVE. ČE JE TA ŠE DOBER POLITIKANT IN ZASTOPA SVOBODNE IN NESVOBODNE, ODVISNE IN NEODVISNE SINDIKATE, POTEM JE ZMEDA DEJANSKO POPOLNA.

Kaj bi naredili drugače, če bi bilo mogoče zavrteti čas nazaj?

ZA PREVZEM FUNKCIJE BI ZASTAVIL POGOJE, KI BI MI OMOGOČILI DEJANSKO VODENJE. PRAVZAPRAV ME JE OB PREVZEMU FUNKCIJE ZAVEDLA KVALITETA PREDSTAV, KI SO NASTAJALE V TISTEM OBDOBJU (MATIČEK SE ŽENI V REŽIJI VITA TAUFERJA IN BARKERJEVE

NEPREDVIDLJIVE POSLEDICE V REŽIJI BOJANA JABLANOVCA), TAKO DA SEM DOBIL VTIS, DA STVARI V TEM GLEDALIŠČU FUNKCIONIRAJO V PRAVI SMERI IN ZARADI TEGA NISEM ČUTIL KAKŠNE POTREBE PO RADIKALNIH SPREMEMBAH V UPRAVNO-ORGANIZACIJSKEM SMISLU. IZKAZALO PA SE JE RAVNO NASPROTNO:

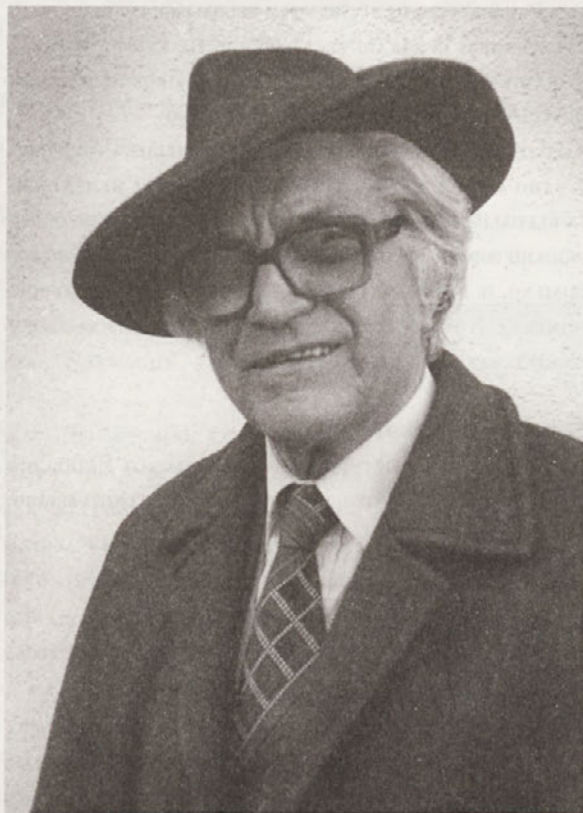
RAZISKOVALNA IN NA SODOBNI ESTETIKI UTEMELJENA PREDSTAVA JE SAMO MOTEČE BREME, KI ZAVIRA ŽE UTEČENI MEHANIZEM. ZA GLEDALIŠČE, KI VEČINO PREDSTAV IGRA V DOPOLDANSKIH IN ZGODNJIH POPOLDANSKIH URAH ZA NAJSTNIKE, KI SO TU TAKOREKOČ PRISILNO, JE RUTINSKA, LAHKOTNA PREDSTAVA RES VELIKO BOLJ PRIMERNA. S TO LOGIKO BI SE BIL MORAL SPOASTI NA SAMEM ZAČETKU MANDATA, BREZ KOMPROMISOV.

Nasvet nasledniku?!

NE VEM, ALI NOVI UMETNIŠKI VODJA PRIHAJA KOT PETRUCHIO ALI BO ODIGRAL KATARINO, UPAM PA, DA BO KROTENJE USPEŠNO.

IN MEMORIAM BRANKO GOMBAČ
(3.4.1924 - 14.2.1997)

DVOJE OBDOBIJ V CELJSKEM GLEDALIŠKEM ŽIVLJENJU OZNAMENJUJE BRANKA GOMBAČA. PRVO JE BIL ČAS INTENZIVNIH PRIPRAV NA PROFESIONALIZACIJO GLEDALIŠČA (1945 - 1950), KO JE BIL BRANKO NEPOCREŠLJIV POMOČNIK (IN IGRALEC) FEDORJA GRADIŠNIKA, ORGANIZATORJA, REŽISERJA, IGRALCA IN NATO PRVEGA UPRAVNIKA POKLICNE USTANOVE. TO JE BIL ČAS MLADOSTNEGA POLETA IN VZNEMIRLJIVEGA, NAČRTNEGA PRIČAKOVANJA, KO SE JE IMELO IZPOLNITI, O ČEMER SO LAHKO LE SANJALI IN ZA ČEMER SO STREMELI CELI RODOVI CELJSKIH GLEDALIŠKIH ENTUZIASTOV. SAJ ŠE NI TAKO DOLGO TEGA, IN

VENDAR, KO UGASNE ŽIVLJENJE, SE NAM ZDI TAKO NEDOSEGLJIVO DALEČ. KOT DA JE ZDAJ ZARES ODŠLO ZA VEDNO. V TEM PRVEM OBDOBJU JE BIL BRANKO VODJA IN REŽISER MESTNEGA GLEDALIŠČA V CELJU. UREDIL JE CELJSKI GLEDALIŠKI MUZEJ (V DANAŠNJI "MUZEJSKI SOBI"), KI SE JE KASNEJE PRESELIL V GLEDALIŠKI MUZEJ V LJUBLJANO.

KO SO BILI ŽE POSTAVLJENI SOLIDNI TEMELJI ZA ANGAŽMA POKLICNIH IGRALCEV IN VODSTVA, IN JE PRIŠEL V CELJE DRAMATURG IN UMETNIŠKI VODJA LOJZE FILIPIČ, SE JE ZAČELO ZA BRANKA DRUGO, NADVSE PLODNO USTVARJALNO OBDOBJE. PRVI NJEGOV VEČJI VZPON JE BILA POSTAVITEV TEIMEYERJEVE MLADOSTI PRED SODIŠČEM (1954), KI JE PONESLA IME CELJSKEGA GLEDALIŠČA VSE DO BEOGRADA. PRED TEM ŠTUDIJ REŽIJE NA LJUBLJANSKI IGRALSKI AKADEMII. Z ZAGNANO, NEIZČRPNNO ENERGIJO JE ZNAL FASCINIRATI TAKO NASTOPAJOČE KOT AVDITORIJ. V LETIH, KO SE JE CELJSKI TEATER ŠE LIKAL, JE BILO TO ŠE KAKO NA MESTU. NAVDUŠENJA SO NALEZLJIVA. ZAVIDLJIV REPERTOAR JE POSTAVLJAL NA ODER. MED DRUGIM: ZWEIG, VOLPONE (1957), LEVSTIK - GRÜN, KASTELKA (1959), BRECHT, GALILEO GALILEI (1960), ODMEVNI SHAKESPEAROV RICHARD II. (1961), PA VIHAR (1965), KI SI GA JE OGLEDAL CELO JAN KOTT; MILLER, SMRT TRGOVSKEGA POTNIKA (1962) IN NAZADNJE NEPOZABEN SPEKTAKEL, NOVAČANOV HERMAN CELJSKI NA STAREM GRADU (1965), KO SO CELJE PREPLAVILI ŠTEVILNI OBISKOVALCI S HRVAŠKEGA IN AVSTRIJSKEGA.

KO JE 1966. LETA ODŠEL V TRŽAŠKO GLEDALIŠČE IN NATO V MARIBORSKO DRAMO, SE NI NIKOLI VEČ VRNIL V CELJE. OB KONCU SEZONE 66/67 LE KRATEK ČAS, DA JE PONOVLIL USPEH S KREFTOVIMI CELJSKIMI GROFI NA PROSTEM. TO OBDOBJE JE BILO ZANJ KONČANO. NEMIR GA JE GNAL DRUGAM. ZDAJ JE TA NEMIR DAN DRUGIM. VENDAR NIČESAR NE PONIKNE, IZ VSEGA RASTE NOVO. NAJ OSTANE SPOMIN NA BRANKA GOMBAČA ŽIVA VEZ ZA PRIHODNOST.

JANEZ ŽMAVC

REŽIJA: EDUARD MILER

HEINER MÜLLER

ODERPODODROM

PREMIERA: 10. JANUAR 1997

EKSPLOZ IJA SPOMINA

Milerjevo kržišče

PRI EKSPLOZ IJI SPOMINA JE BIL PRVI IZDIH, KI SE MI JE IZVALIL: "KONČNO!" DOBILI SMO SLOVENSKO, SICER GLEDALIŠKO INAČICO FILMA NEVARNA RAZMERJA, KI SAM FILM PRESEGA IN STOPNJUJE DO DESADOVSKE SRHLJIVOSTI IN POTENCIRANEGA OBČUTJA PERVERZNE SLADKOSTI REZILA.

DOBILI SMO TUDI SLOVENSKO GLEN CLOSE, ZLOBNO IN NENADKRILJIVO MILADO KALEZIČ. JANEZ BERMEŽ SE SICER NI NALEZEL OČARLJIVOSTI JOHNA MALKOVICHA, JE PA ZATO ODLIČNO PREVZEMAL MASKE NE SAMO METAFORIČNO NEDOLŽNIH ŽENSK, STATISTK V APOKALIPTIČNEM SEKSU POKVARJENIH BOGOV.

Jedr t Jež, Slovenske novice

EKSPLOZ IJA SPOMINA JE SICER PO OBSEGU MAJHNA KOMORNA PREDSTAVA, VENDAR DRAGOCENA V SVOJI GLEDALIŠKI POŠTENOSTI IN PREPRIČLJIVEM IGRALSKEM DIALOGU Z NAJTEŽJIMI MORALNIMI VPRAŠANJI NAŠEGA BIVANJA.

Metod Pevec, Radio Slovenija

Večnost in minljivost

REŽISERJU EDUARDU MILERJU JE USPELO ZAJETI BREZČASNOST. USTVARIL JE PREDSTAVO, V KATERI GLAVNO BREME NOSITA PREDVSEM IGRALCA MILADA KALEZIČ IN JANEZ BERMEŽ V VLOGI MARKIZE IN VIKONTA. RES IZVRSTNA STA, KO V PREDSTAVI SKORAJ NEPREMIČNO SEDITA V KOSTUMIH (LEO KULAŠ), KI V CELOTI PREKRIVAJO ODER, PUBLIKA PA LE SLEDI NJUNIM BESEDNIM EKSHIBICIJAM, KI JO POPELJEJO V SVET NJUNEGA, Z VSO EROTIKO NABITEGA SPOPADAJA, V SVET NAJGLOBLIH VPRAŠANJ IN SKRIVNOSTI ČLOVEŠKE DUŠE.

Dario Svetelj, Večer

Sugestivna postavitve

MILADA KALEZIČ MERTEUILEVO IN JANEZ BERMEŽ VALMONTA ODIGRATA IMENITNO, Z NATANČNO IN MINIMALISTIČNO IGRO, V KATERI JE POLNO DROBNEGA POTUJEVANJA, TAKO V DIKCIJI, KI NA VEČ ZELO NATANČNO DOLOČENIH RAVNEH RAZKRIVA ODNOS DO BOGA ALI MANJ PREVZETEGA TUJEGA GOVORA, PREDVSEM PA V TIPIČNI, RAHLO STILIZIRANI GESTIKULACIJI, KI PREFERIGANO NAKAZUJE MESTO GOVORJENJA, TOREJ SOGOVORNIKA ALI NJUNIH ŽRTEV.

Matej Bogataj, Delo

Vožnja s kočijo

ODLIČNA PREDSTAVA, ENA NAJBOLJŠIH V SLOVENSKEM GLEDALIŠKEM PROSTORU IN VSEKAKOR NAJBOLJŠA V ZADNJIH PETIH LETIH V SLOVENSKEM LJUDSKEM GLEDALIŠČU V CELJU. NATANČNA, MONOLITNA, KOZMIČNA, PERVERZNA, INTERPRETATIVNO ODPRTA, KOMORNA IN SPEKTAKELSKA HKRATI, JE OPRTA PREDVSEM NA IGRO MILADE KALEZIČ IN JANEZA BERMEŽA, KI S SVOJO IGRO VSTOPATA V TISTO ČISTO OBMOČJE GLEDALIŠČA, V KATEREM SKORAJDA NI VEČ "PODOŽIVLJANJA IN UTELEŠANJA".

Krištof Dorjak, Dnevnik

Katastrofična črnogledost

MILADA KALEZIČ IN JANEZ BERMEŽ STA S SVOJO SKRIBNO ZNIANSIRANO IN VES ČAS NADZIRANO IGRO UTELESILA PROTOTIP ČLOVEŠKEGA PARA, KI S PREIGRAVANJEM NAJDRZNEJŠIH SCENARIJEV MED EROSOM IN TANATOSOM TER PONOVO POTRJEHO UJETOSTJO V GLOBALNI MEHANIZEM CIVILIZACIJE IZRAŽA JEDRNO OBČUTJE IN SPOZNANJE VODILNEGA EVROPSKEGA RAZUMNIKA IN DRAMATIKA ZADNJIH DESETLETIJ. NJUNA IGRA JE TEATRALNA, BOGATO STILIZIRANA, KO JE TO POTREBNO, A TUDI POVSEM "GOLA", ČLOVEŠKO KRHK IN RANLJIVA. JE ZGOVORNA PREDSTAVITEV TEATRA IN NJEGOVO (SAMO)KRITIČNO ZANIKANJE.

Slavko Pezdir, Novi tednik

MILADA KALEZIČ, JANEZ BERMEŽ

Režija: Franci Križaj

VELIKI ODER

PREMIERA: 13. DECEMBER 1996

O DEDCIH IN BABAH V POLITIKI

MED IGRALCI JE SVOJO PRILožNOST NEDVOMNO NAJBOLJ žLAHTNO IZKORISTILA ANICA KUMER V NASLOVNI VLOGI ŽIVE BRESKVAR PIŠKUR, SAJ JE BILA NENEHNA SPODBUJEVALKA IN POSPEŠEVALKA VSEGA KOMEDIJSKEGA DOGAJANJA (PRAVI MOTOR KOMEDIJE).

Jedrť Jež, Slovenske novice

BOJAN UMEK, ANICA KUMROVA

PRISRČNA NEPOSREDNOST

UPRIZORITEV CELJSKEGA GLEDALIŠČA, V REŽIJI FRANCIJA KRIŽAJA, JE DINAMIČNA IN DUHOVITA. PREDSTAVLJA REALISTIČNO KARIKATURO NEKE LOKALNE VOLILNE ENOTE IN NJENIH TIPIČNIH PREDSTAVNIKOV. UPRIZORITEV SE NAJBOLJ ODLIKUJE V RAZVIDNEM PODAJANJU GENERACIJSKIH RAZHAJANJ KLJUČNIH PROTAGONISTOV IN VERJETNO PREDSTAVLJA NOVO USPEŠNICO.

ANICA KUMER V NASLOVNI VLOGI ODLIČNO UTELEŠA UBOG SLOVENSKI ZNAČAJ, KI SE PEHA PREK SVOJIH ZMOžNOSTI IN SPOSOBNOSTI. PRISRČNA IN DOVRŠENA KOMEDIJANTKA SKUPAJ Z UIGRANIM ANSAMBLOM NAPOLNUJE ODER Z NEPOSREDNOSTJO IN žIVOSTJO, KI BOŠTA, SODEČ PO ODZIVU PREMIERNE PUBLIKE, V CELJSKO GLEDALIŠČE PRITEGNILI VELIKO GLEDALCEV.

Krištof Dorjak, Dnevnik

TONE PARTLJIČ

GOSPA POSLANČEVA

POVOLILNA NASMIHANJA

REŽISERJU FRANCIJU KRIŽAJU GRE ZASLUGA ZA ODRSKO URESNIČITEV PARTLJIČEVEGA BESEDILA, KI SE GA JE ZVESTO DRŽAL IN S PRIDOM IZRABLJAL NJEGOVE MOžNOSTI. S POMOČJO IGRALSKEGA ANSAMBLA TER UČINKOVITE SCENE IN KOSTUMOV JANJE KORUN MU JE USPELO PRIČARATI NADVSE ZABAVNO IN OSVEžUJOČE GLEDALIŠKO DOžIVETJE TER PREDSTAVO, SPOSOBNO IZVABLJANJA SPONTANIH NAVDUŠENIH APLAVZOV.

Dario Svatej, Večer

KOMEDIJA O SRHLJIVEM POVOLILNEM MAČKU

USTREZNA ODLOČITEV REŽISERJA FRANCIJA KRIŽAJA TER SCENOGRAFKE IN KOSTUMOGRAFKE JANJE KORUN ZA REALISTIČNO POSTAVITEV BESEDILA, KI SE JE IZOGIBALA PRETIRANEMU ODRSKEMU DIVJANJU IN UČINKOM NA PRVO žOGO, PA VENDAR NADGRADILA VSE KOMIČNE NASTAVKE BESEDILA.

Matej Bogataj, Delo

IGOR SANCIN, MIRO PODJED, DRAGO KASTELIC, JANA ŠMID, ANICA KUMROVA, ZVONE AGRÉž

NAGRADE

NA FESTIVALU OTROŠKIH PREDSTAV POKLICNIH GLEDALIŠČ ZA NAGRADO ZLATA PALIČICA V DOMU ŠPANSKIH BORCEV V LJUBLJANI JE PREDSTAVA SLG CELJE TRNULJČICA V REŽIJI MIHA ALUJEVIČA PREJELA NASLEDNJE NAGRADE:

1. Zlata paličica za najboljšo predstavo v celoti

OBRAZLOŽITEV:

NOVA PRIREDBA ZNANE PRAVLJICE Z MED SEBOJ ENAKOVREDNIMI ELEMENTI UPORIZITVE: GLASBA, SCENSKO-KOSTUMSKO IN SVETLOBNO PODOBO TER IZRAZITIMI IGRALSKIMI KREACIJAMI NAM PONUJA SVEŽO, ENKRATNO IN CELOVITO PODOBO ODRSKE PRAVLJIČNE ILUZIJE. V KARAKTERIZACIJI LIKOV SE JE Približala ČLOVEŠKI PLATI PRAVLJIČNIH STEREOTIPOV IN IGRALCEM OMOGOČILA IZPELJATI DINAMIČNE IN POLNOKRVNE IGRALSKE STVARITVE. OTROKOM TAKO V INTUITIVNI IN NEPOSREDNI OBLIKI POSREDUJE PREPROSTO LEPOTO, VERO V RESNICO IN PRAVICO IN ODPIRA VRATA K TEMELJNEMU SPOZNAVANJU, SPOZNAVANJU ČLOVEŠKEGA SRCA.

2. Zlata paličica za glavno žensko vlogo - Vesni Jevnikar za vlogo Flore

OBRAZLOŽITEV:

CELJSKA TRNULJČICA JE V SVOJI INAČICI V OSPREDJE POSTAVILA MOTIV DOBRIH VIL, KATERIH VODILNO FLORO JE VESNA JEVIKAR ODIGRALA Z IZJEMNO TEMPERAMENTNO, KARAKTERNO BOGATO, RAZSLOJENO IN V DETAJLE MINIMALIZIRANO ODRSKO PRISOTNOSTJO. NJENA DOBROTA JE PLOD AKTIVNE, SKRAJNO OTROŠKO ISKRENE ŽELJE PREMAGATI ZLO. POPOLNOMA OBLADUJE REFERENČNI PROSTOR LIKA IN NJEGOV DELEŽ V CELOTNI PREDSTAVI, KAR NJENO KREACIJO ODLIKUJE Z IZJEMNO PREPRIČLJIVOSTJO.

vsem nagrajencem iskreno
čestitamo!

MIHA ALUJEVIČ

3. Zlata paličica za glavno moško vlogo gre Tomažu Gubensku za vlogo hudobne vile Malefic

OBRAZLOŽITEV:

VELIKOKRAT NEHVALEŽNO VLOGO NEGATIVNEGA POLA JE TOMAŽU GUBENSKU USELO SPROBNITI V SVOJ PRID. NJEGOVA KREACIJA NAS KLJUB PREKIPEVAJOČI ZLOBI PRITEGNE, DA MU SLEDIMO V VSEH SKRAJNOSTIH, KI SE JIH JE POSLUŽIL PRI OBLIKOVANJU HUDOBNE VILE, ŽELJNE LE OBLASTNIŠKEGA MAŠČEVANJA. TAKO IZPOLNEN LIK NAS PREPRIČLJIVO OČARA, KAJTI GUBENŠKOVA IGRALSKA SREDSTVA NIKOLI NE PREKORAČIJO MEJE REALNEGA IN VERJETNEGA, HKRATI PA NATANČNO PONAZARJAJO ARHETIPSKO ZLO V VSEJ NJEGOVI RAZSEŽNOSTI. V ENI OSEBI NOSI SUVERENO CELOTNO BREME NEGATIVNEGA POLA PREDSTAVE.

4. Zlata paličica Mihi Alujeviču za režijo Trnuljčice v izvedbi Slg Celje

OBRAZLOŽITEV:

MIHA ALUJEVIČ SE JE OB TEŽKI NALOGI IZVRSTNO ZNAŠEL. VSE TEMELJNE USTVARJALNE ELEMENTE CELJSKE SCENSKO - GLASBENE UPORIZITVE JE Z DOMISELNO IN NATANČNO REŽIJO ZDRUŽIL IN NADGRADIL V ENKRATNO IN ESTETSKO CELOVITO PODOBO ODRSKE PRAVLJIČNE ILUZIJE. S SPRETNIM IN INTELIGENTNIM VODENJEM JE PRIČARAL ČAROBNO DOŽIVETJA PRIVZDIGNJENEGA PRAVLJIČNO-FANTAZIJSKEGA PROSTORA.

TOMAŽ GUBENSKO

VESNA JEVIKAR

POROČILO STROKOVNE ŽIRIJE 6. DNEVOV KOMEDIJE

Č E S T I T A M O !

BORIS CAVAZZA, VITO TAUFER, BARBARA CERAR, BORIS KOBAL

STROKOVNA ŽIRIJA 6. DNEVOV KOMEDIJE V SESTAVI ANDREJ ROZMAN ROZA (PRESEDNIK), MATEJ BOGATAJ IN IRENA OSTROUŠKA SI JE OGLEDALA ENAJST TEKMOVALNIH PREDSTAV, SE O VSAKI SPROTI TEMELJITO POGOVORILA IN SOGLASNO ODLOČILA, DA NAGRADE PREJMEJO:

ŽLAHTNI KOMEDIJANT JE BORIS CAVAZZA ZA VLOGI CHANDEBISA IN POCHA V UPORIZITVI KOMEDIJE BOLHA V UŠESU ALI KAPLJA ČEZ ROB GEORGESEA FEYDEAUJA V REŽIJI VITA TAUFERJA IN IZVEDBI SNG DRAMA LJUBLJANA. OBRAZLOŽITEV: BORIS CAVAZZA JE DVOJNO VLOGO DIREKTORJA ZAVAROVALNICE CHANDEBISA IN HOTELSKEGA SLUGE POCHA ODIGRAL S SPRETNIM NATANČNIM PREHAJANJEM IZ UGLAJENEGA, A V SVOJI SAMOZAVESTI OMAJANEGA MEŠČANA, V ZAPITEGA, PO DINAMIKI POVSEM KONTRASTNEGA SLUGO, KI GA ODLIKUJE ŽLAHTNA UPORABA NAREČNEGA JEZIKA.

ŽLAHTNA KOMEDIJANTKA JE BARBARA CERAR ZA VLOGO HELENE V KOMEDIJI FLORENTINSKI SLAMNIK EUGENA LABICHA V REŽIJI VITA TAUFERJA IN IZVEDBI SLG CELJE. OBRAZLOŽITEV: BARBARA CERAR JE RAZMEROMA MAJHNO VLOGO KMEČKE NEVESTE HELENE IZRABILA ZA SKRBNO PRERAČUNAN, GIBALNO DO PODROBNOSTI IZDELAN IZRAZ IN TAKO V OKVIRU ŽANRSKEGA MODELA VODVILA USTVARILA INOVATIVNO KOMIČNO IGRO.

NAGRADO ZA ŽLAHTNO REŽIJO DOBI VITO TAUFER ZA UPORIZITEV KOMEDIJE FLORENTINSKI SLAMNIK EUGENA LABICHA V IZVEDBI SLG CELJE. OBRAZLOŽITEV:

UPORIZITEV ODLIKUJE IZJEMNA UPORABA PROSTORA, ZNOTRAJ KATEREGA REŽISER VITO TAUFER NATANČNO RAZMEJUJE TRI SOCIALNE SLOJE, ŽIVAHEN, RAZGIBAN RITEM, KI GLEDALCU NE PUSTI DO SAPE IN UČINKOVITA, DO GROTESKNIH POTEZ PRIGNANA KARAKTERIZACIJA.

E. LABICHE - VITO TAUFER: FLORENTINSKI SLAMNIK, SLG CELJE

Po glasovanju publike je bila za žlahtno komedijo proglašena predstava AFRIKA ALI NA SVOJI ZEMLJI v izvedbi Stalnega gledališča iz Trsta v režiji avtorja Borisa Kobala.

BORIS KOBAL: AFRIKA, SSC TRST

Gledališki list SLG Celje • SEZONA 96/97, številka 5

UPRAVNIK: **BORUT ALUJEVIČ**
UMETNIŠKI VODJA: **PRIMOŽ BEBLER**
REŽISER: **FRANCI KRIŽAJ**
DRAMATURGA: **MARINKA POŠTRAK**
JANEZ VENCELJ
VODJA PROGRAMA: **ANICA MILANOVIČ**
TEHNIČNI VODJA: **VILI KOROŠEC**

IGRALSKI ANSAMBEL:

ZVONE AGREŽ, BRUNO BARANOVIČ, JANEZ BERMEŽ, TINA CORENJAK, TOMAŽ GUBENŠEK, RENATO JENČEK, VESNA JEVIKAR, MILADA KALEZIČ, DRAGO KASTELIC, ANICA KUMER, IUNA ORNIK, MIRO PODJED, STANE POTISK, IGOR SANCIN, MARIO ŠELIH, VANJA SLAPAR, EVA ŠKOFIČ - MAURER, JANA ŠMID, BOJAN UMEK

PREDSTAVNIK: **BORUT ALUJEVIČ**
UREDNIKA: **MARINKA POŠTRAK**
IN JANEZ VENCELJ
LEKTOR IN KOREKTOR:
MARIJAN PUŠAVEC

OBLIKOVALEC: **IZTOK SKOK**
FOTOGRAF: **DAMJAN ŠVARC**
NAKLADA: **3 000 IZVODOV**
TISK: **IB GRAFIKA**

GLEDALIŠKI TRG 5,
3000 CELJE,
TAJNIŠTVO: 063/ 441-861
VODJA PROGRAMA: 441-814,
BLAGAJNA: 442-910 INT.208
FAX: 063/ 441-850

<http://www2.arnes.si/guest/ceslg1/slg.html>

 Slovensko ljudsko gledališče Celje

MARIJAN PUŠAVEC

1990. hlapci - 1997. ukročena trmoglavka

repertoar

1996/97

Slovensko ljudska Gledališče Celje

KO SE ZAČARANI ZBUDIMO

Oživitev s poljubom - čudež iz pravljice o Trnuljčici z otroško enostavnostjo govori o izjemnih dimenzijah medsebojnega vpliva, ki se včasih zgodi med moškim in žensko. Kako, kdaj ali zakaj? - Pravljica ima enigmatičen odgovor na ta vprašanja - oba, on in ona morata biti "prava": princ nima moči, ki bi zbudila vsako deklico, ki je zaspala ob kolovratu ali drugem delu, oziroma je zaspala, še preden se je dela sploh lotila. Mora biti prav tista; črnih las, bele polti in rdečih ustnic (ops, pardon to je Sneguljčica), skratka Ona. Prav tako pa se Trnuljčica ne bi zbudila, če princ ne bi bil ravno prav visok ali pa če bi bil preveč zabit oziroma prepameten, če bi bil počesan na prečo namesto, da bi mu lasje štrleli na vse strani, skratka če ne bi bil On.

Gre torej za prav posebno razmerje med pravim moškim in pravo žensko - fenomen, ki je dovolj razburljiv, da njegove neštete različice poleg pravljic in mitov tvorijo še vsaj polovico svetovne dramske literature.

Marcel Broodthaers

Prebujanja so sicer drugačna, tudi prebujevalci in zaspanke so druge, včasih celo "Trnuljčica" prebudi zaspanega "princa", a vselej ostaja tista čudežna moč, ki se lahko rodi iz razmerja dveh ljudi.

Naš letošnji repertoar je skoncentriran okoli čudežnega poljuba, na več ali manj uspešna prebujanja. Tisto Trnuljčico, ki je s princem potem "dolgo in srečno živela do konca svojih dni", bodo gledali otroci; zgodbe za odrasle pa so nekoliko bolj zapletene, saj so mojstri dramatike Shakespeare, Shaw, Shaffer, Kroetz in naš Partljič uganko o Trnuljčici in princu-skrivnost prebujanja zapletli vsak po svoje, razplete pa jo lahko samo čudež pravega gledališča - takega, ki svojo publiko začara in hkrati tudi prebudi.

Dobrodošli z željo, da se vam bo v našem gledališču dogajalo oboje.

Primož Bebler,
umetniški vodja

1/ **PETER SHAFFER:**

GORGONINO DARILO

režija Mile Korun

premiera v oktobru 1996

2/ **TONE PARTLJIČ:**

GOSPA POSLANČEVA

režija Franci Križaj

premiera v decembru 1996

3/ **WILLIAM SHAKESPEARE: UKROČENA TRMOGLAVKA**

režija Janusz Kica

premiera v marcu 1997

4/ **GEORGE BERNARD SHAW: PIGMALION**

režija Franci Križaj

premiera v maju 1997

OTROŠKA PREDSTAVA

5/ **TATJANA AŽMAN:**

TRNULJČICA

režija Miha Alujevič

premiera v novembru 1996

ODERPODODROM

6/ **FRANZ XAVER KROETZ: NAGON**

režija Eduard Miler

premiera v januarju 1997

Režiser: Mile Korun

Peter Shaffer:

(The Gift of the Gorgon)

GORGONINO DARILLO

Prevajalec: Venó Taufer

Sezono bomo začeli z uprizoritvijo najnovejše drame angleškega avtorja Petra Shafferja, dramatika, ki se s svojimi besedili uvršča med najboljše in najuspešnejše svetovne dramske pisce. Večkrat je bil uprizarjan tudi v Sloveniji: Equus, Leticija in Luštrek, prav tako pa je znan tudi celjski publiki, saj je celjsko gledališče uprizorilo dve njegovi igri: "Amadeus" in "Črna komedija".

V Shafferjevi zadnji drami se razpleta pot ustvarjalca dramatika, ki jo po njegovi smrti vdova pripoveduje njegovemu nezakonskemu sinu - dramskemu teoretiku, ki želi napisati njegovo biografijo. Skozi dramo se torej razkriva resnica nekega človeka, ki pa je, kot sleherna resnica, boleča.

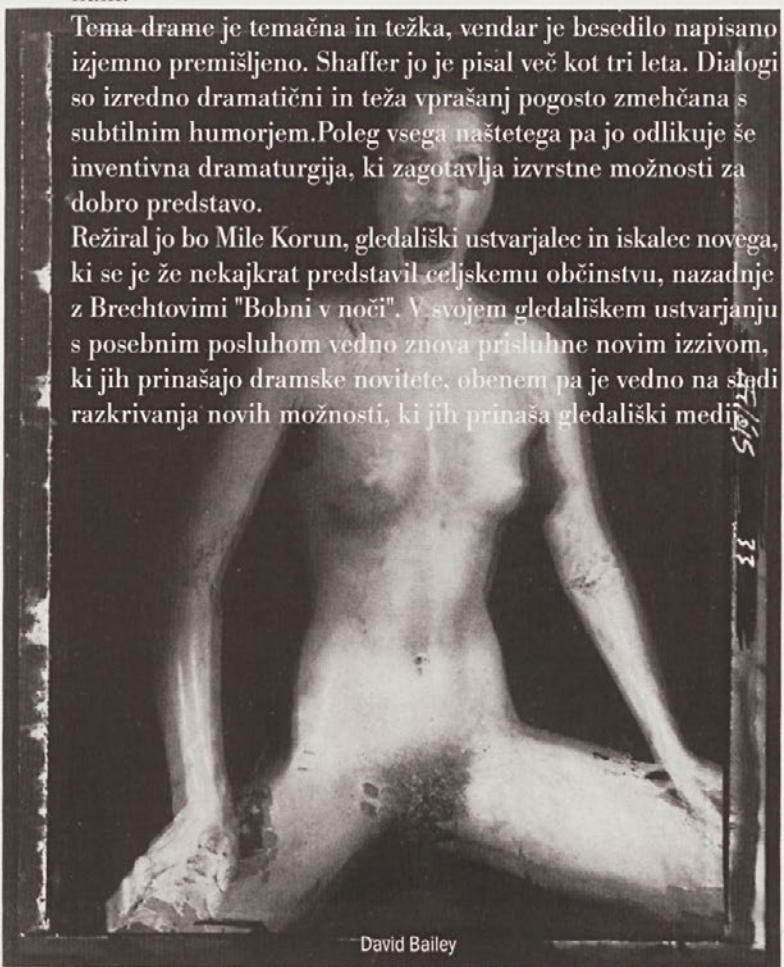
Njegova resnica pa ni resnica o urah njegovega življenja. Te ostajajo samo lupina njegovih idej, ki so srčika in najbolj pretresljiva substanca igre. Celotno besedilo je pravzaprav iskanje resnice o drami in gledališču, iskreno in zelo junaško ob enem. Zakaj junaško? Ker si skozi lastno dramo avtor pogleda v oči. Kaj sploh lahko drama danes še pove gledalcu? Odgovor na tako vprašanje, brez izmikavanja v motne vode teoretiziranja, je junaško dejanje za slehernega gledališkega človeka.

Prav tako kot vprašanje drame je izpostavljeno tudi vprašanje ustvarjanja nasploh. To se razkriva predvsem skozi odnos med dramatikom in njegovo ženo. Ta je v svoji osnovi precej "pigmalionski", le da v obrnjenem razmerju, kjer vlogo kiparja, vzgojitelja, učitelja prevzame ženska, kar odpre nove dimenzije temu problemu. V klasični dramatikosti je prevzajana vedno ženska, ki jo moški skuša prilagoditi svojemu svetu. Pri Shafferju pa je prevzgojiteljica ženska, ki za razliko od svojih moških prednikov svojega prevzgojanca noče prevzgojiti na svoj svet, ampak na njegov, na svet dramatikov, po katerem dramatik Damson hrepeni, a je hkrati še nezrel zanj. Ženski Pigmalion se izkaže kot pozitivna oblika te paradigme medčloveških odnosov, kot oblika, pri kateri je pravzaprav žrtev prevzgojitelj. Naslednje vprašanje, ki ga Shaffer odpira, je vprašanje nasilja in groze, ki ju prenese gledališče ter vprašanje o njuni ritualnosti in katarzičnosti. Vprašanje, ki se na nek način navezuje na prvo

in ga obenem še poglobi. Se lahko sploh pokaže vse? In ali to zares očiščuje? To pa nas veže še na naslednji problem, temeljno človeški. Vprašanje maščevanja, ki, če smo iskreni, nikoli ne more biti dokončno rešeno. Je odpustanje samo slabost, porojena iz strahu pred povračilnim dejanjem? Ali obstajajo dejanja, ki jih ni mogoče oprostiti? To je vprašanje, ki si ga zastavlja glavna oseba - dramatik v svojih dramah, Peter Shaffer pa ga postavlja nam.

Tema drame je temačna in težka, vendar je besedilo napisano izjemno premišljeno. Shaffer jo je pisal več kot tri leta. Dialogi so izredno dramatični in teža vprašanj pogosto zmehčana s subtilnim humorjem. Poleg vsega naštetega pa jo odlikuje še inventivna dramaturgija, ki zagotavlja izvrstne možnosti za dobro predstavo.

Režiral jo bo Mile Korun, gledališki ustvarjalec in iskalec novega, ki se je že nekajkrat predstavil celjskemu občinstvu, nazadnje z Brechtovimi "Bobni v noči". V svojem gledališkem ustvarjanju s posebnim poslušom vedno znova prisluhne novim izzivom, ki jih prinašajo dramske novitete, obenem pa je vedno na stadi razkrivanja novih možnosti, ki jih prinaša gledališki medij.

David Bailey

Tone Partljič

GOSPA POSLANČEVA

Na letošnjih "Dnevh komedije" je celjska publika za komedijo leta izbrala Partljičevega "Štajerca v Ljubljani" in s tem ponovno potrdila njegov komediografski sloves.

V gledališkem letu, ki je pred nami, zato z velikim veseljem uvrščamo na repertoar "Gospo poslančeva", za katero smo prepričani, da bo "vžgala" prav tako, kot doslej še vse avtorjeve komedije.

"Gospa poslančeva" seveda že po naslovu spominja na Nušičevo "Gospo ministrico". In res se v obeh komedijah dogajanje vrti okoli naslovnih junakinj, ki svoja politična soproga izrabljata za dosego lastnih visokoletečih ciljev. Tako je tudi gospa poslančeva, da bi

režiser: Franci Križaj

KRSTNA IZVEDBA

zadostila svoji nečimrnosti in strastni želji po moči, pripravljena poseči po vseh možnih sredstvih. Gospa poslančeva je v Partljičevi komediji pripravljena na vse - celo sodelovati z mafijo. Pri tem pa se seveda situacija nevarno-komično zaostri. Partljičeva gospa je središnji motor tipične slovenske družine, kjer se v neprestanih konfliktnih situacijah srečujejo tri generacije, vsaka na svoj grotesken način zaznamovana s politiko.

Partljič namreč tudi takrat, tako kot že v svojih prejšnjih družbeno angažiranih komedijah ("Ščuke pa ni, Ščuke pa ne", "Ščuka, da te kap", "Oskubite jastreba", "Moj ata, socialistični kulak"...) izhaja iz konkretne, nam dobro znane stvarnosti. V njegovih komedijah se z lahkoto prepoznavamo z vsemi obsesijami, pomanjkljivostmi, hibami ter seveda z vsemi križi in težavami. Toda ta humor je, kot pravi Tone Pavček, "sproščujoč, nekako odrešilen, kakor v žeji dober, dolg požirek osvežilne pijače, da ti odleže in si, vsaj za nekaj časa, potešen".

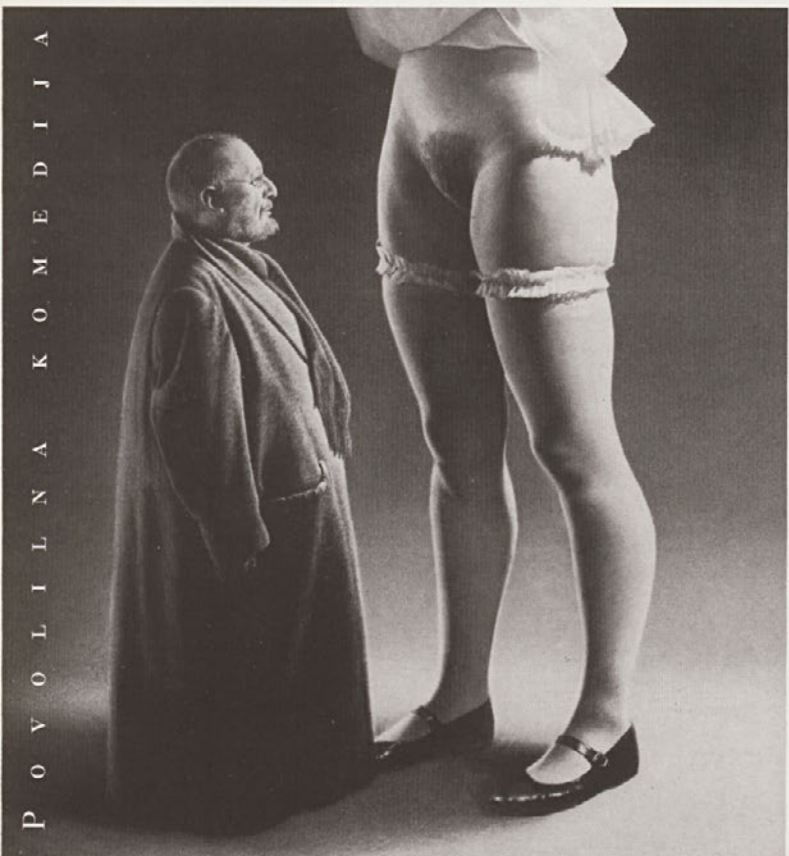
Partljič torej v svoji najnovejši komediji smeši nebrzdane politične strasti, ki jih v določenih osebah razvneema politika s svojim temeljnim ciljem - bojem za oblast. Ko se politične strasti razvnamejo namesto nekaterih drugih, primarnejših, postanejo ljudje popadljivi in nevarni, a hkrati tudi neizmerno smešni in groteskni v svojem pritlehnem stremuštvu.

Tako je "Gospa poslančeva" predvsem tudi poučna komedija, ki nas svari pred kvarnim vplivom politike na ljudi...ah, pardon, na ženske.

Kdo se bo pri tem zadnji smejal, pa je seveda tako ali tako že zdaj popolnoma jasno.

Komedijo bo režiral Franci Križaj, ki se je že večkrat izkazal s postavitvami slovenskih novitet, še posebej pa komedij.

P O V O L I L N A K O M E D I J A

Gottfried Helnwein

Režiser: Janusz Kica

William Shakespeare:

(The Taming of the Shrew)

UKROČENA TRMOGLAVKA

Prevajalec: Oton Župančič

Ukročena trmoglavka je brez dvoma ena izmed najbolj znanih, hkrati pa tudi najbolj nenavadnih Shakespearovih komedij. V njej je Shakespeare mojstrsko združil karakterno in situacijsko komiko, opazne pa so tudi usedline commedie dell' arte.

Zgodba sama je seveda preprosta in se vrti okoli znane teme snubljenja, kjer so v maniri dobre komedije na delu nesorazumi, zamenjave in preoblačenja, vendar je teza, ki jo v komediji izpostavlja Shakespeare, tako ortodoksna, da neprestano sproža nova in nova videnja.

Truma neučakanih snubcev oblega prelepo, milo in krotko Bianco, medtem ko se za njeno jezično, muhasto in samovoljno sestro Katarino zaradi njenih zloglasnih značajskih "vrlin" nihče ne zmeni. Toda na vsesplošno presenečenje se pojavi čudaški Petruccio, ki se želi poročiti prav s trmoglavko. Ko se torej oče in snubec dogovorita za kupčijo, se prične za Katarino mučna, za publiko pa seveda smešna dresura, s katero trmoglavki ženin poskuša ukrotiti trmoglavo ženo. Po dresuri, katere "vesele" priče smo tudi gledalci, se prej neukrotljiva in emancipirana Katarina spremeni v pohlevno in krotko ženičko, medtem ko se mila Bianca po poroki sprevrže v samovoljno emancipiranko. Prav okoli teme ženske prevzgoje oz. dresure ter radikalnega obrata na koncu pa se seveda sproža neprestana polemika o teznosti te Shakespearove komedije in odpira polje najrazličnejših interpretacij. Jedro spora predstavlja predvsem zaključni Katarinin monolog o vlogi in funkciji ženske, ki ga eni interpretirajo kot njeno končno spoznanje o mestu ženske v vladavini sveta moških in vdanem pristajanju na inferiorno pozicijo, medtem ko ga drugi interpretirajo kot triumf ženske zvitosti in cinizma, s katerim ženska končno triumfira nad moškim svetom, ne da bi ta to sploh opazil.

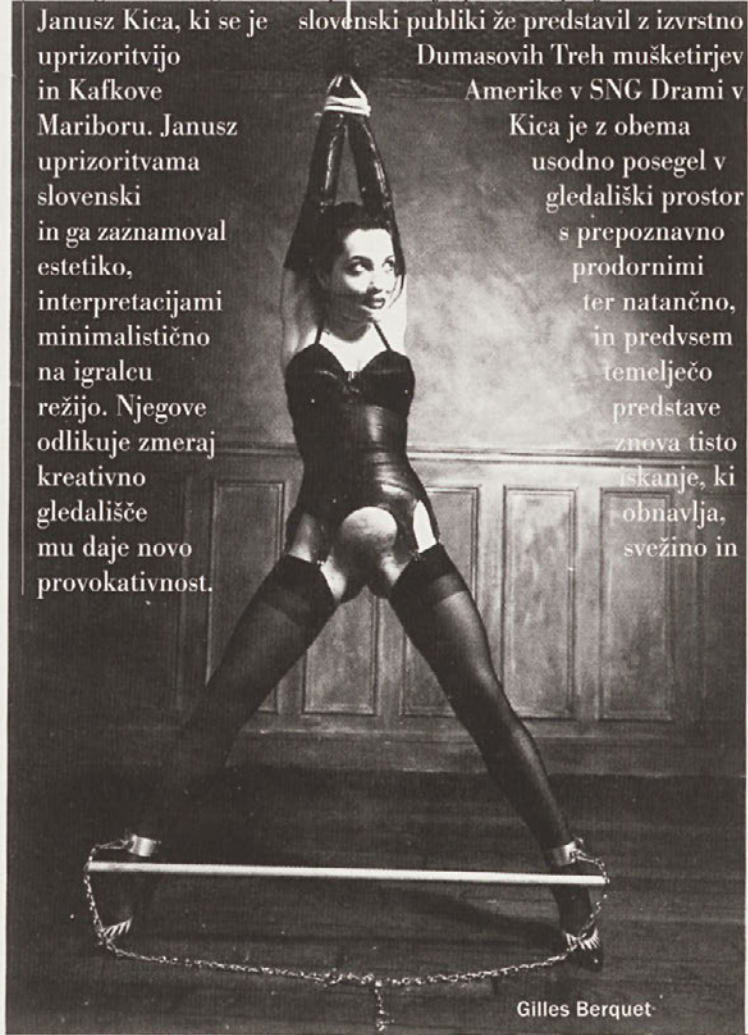
Ob Ukročeni trmoglavki se torej upravičeno pojavlja cel kup vprašanj, od katerih je najbolj bistveno gotovo to, ali je Shakespeare tudi dejansko zagovornik teze, ki jo je položil v končnem monologu v Katarinina usta, ali pa je preprosto hotel sprovcirati feministke, da bi ponovno povzdignile svoj glas.

Kakorkoli že, bistvena draž in kvaliteta te komedije je natanko v njeni interpretacijski odprtosti in neulovljivosti, s katero nas zmeraj znova izziva, da jo interpretiramo v skladu s svojim razumevanjem sveta in ženske v njem.

Samosvoj odgovor na najrazličnejše zagate ob branju Ukročene trmoglavke bo gotovo z uprizoritvijo ponudil poljski režiser

Janusz Kica, ki se je slovenski publiki že predstavil z izvrstno uprizoritvijo Dumasovih Treh mušketirjev in Kafkove Amerike v SNG Drami v Mariboru. Janusz Kica je z obema uprizoritvama usodno posegel v slovenski gledališki prostor in ga zaznamoval s prepoznavno estetiko, prodornimi interpretacijami ter natančno, minimalistično in predvsem temelječo na igralcu in predvsem temelječo predstave znova tisto gledališče, ki iskranje, ki obnavlja, mu daje novo svežino in

provokativnost.

Gilles Berquet

(Pygmalion)

PIGMALION

Prevajalec: Janko Moder

Shawov *Pygmalion* in Shakespearova *Ukročena Trmoglavka* sta komediji, ki sodita v sam vrh svetovne dramske klasike. Ob tem pa je bolj kot to zanimivo tudi dejstvo, da obe, vsaka seveda na svoj specifičen način, obravnavata podobno temo - temo ženske prevzgoje - ali že kar krotitve, kar Shakespeare jasno in glasno izpove že v samem naslovu. In čeprav oba teksta govorita o podobni temi skozi komedijsko formo, so razlike v obravnavanju več kot očitne.

Shaw se je problema, za razliko od Shakespeara, lotil z izrazito intelektualistične plati, medtem ko Shakespeare s svojo izrazito "moško" igro neprestano izziva najrazličnejše intelektualistične polemike, interpretacije in seveda tudi uprizoritve. V obeh primerih pa gre za zanimivo in duhovito "predelavo" mita o kiparju *Pygmalionu*, po katerem je dobila Shawova komedija tudi svoj naslov. Motiv za igro si je namreč Shaw sposodil iz Ovidovih *Metamorfoz*, kjer se kipar *Pygmalion* zaljubi v kip dekleta, ki ga je ustvaril, boginja *Afrodita* pa kip obudi v življenje. Pri Shawu

seveda ne gre zgolj za romantično ljubezensko zgodbo. Osrednja junakinja njegove komedije, *Liza Doolittle*, je tako predvsem poskusni zajček v lingvističnem laboratoriju profesorja *Higginsa*, ki zagovarja tezo, da so meje jezika tudi meje našega sveta. *Higgins* je tudi spoznal, da družba funkcionira po določenih prepoznavnih kodih, od katerih je predvsem jezik tisti, s pomočjo katerega se oblikuje družbena hierarhija. Še več, jezik je tisti, ki človeka neusmiljeno zaznamuje, mu določa njegovo mesto v družbi in je skratka tiste vrste usoda, pred katero ni mogoče ubežati ali jo preprosto preslepiti. In lingvist *Higgins* se ob srečanju z dekletom s socialnega dna kar tako za šalo odloči, da bo naredil z njo lingvističen eksperiment, s katerim bo svetu dokazal neomajno manipulativno moč jezika. Pri tem pa seveda v skladu s samoljubno moško logiko pozabi na posledice takšnega poskusa in končno tudi na dejstvo, da tudi sam manipulira s človeškim bitjem. Profesor *Higgins* si tako zada nalogo, da bo iz neuke in preproste prodajalke rož s pomočjo jezika skreiral predstavnico najvišjega družbenega sloja. Poskus profesorju seveda uspe. *Liza Doolittle* se iz preproste punčare spremeni v konverzacijsko damo, ki kot meteor zablesti v visoki družbi. Toda pri svoji euforični prevzgoji in konec koncev tudi krotitvi je profesor pozabil na najbistvenejšo stvar - na to, da se je *Liza* spremenila tudi osebno ter da je predvsem človek in ne le brezosebni objekt eksperimentiranja. Skozi duhovit dialog in briljantno karakterizacijo likov Shawov *Pygmalion* tako ne ponuja le večno konfliktne situacije med moškim in ženskim principom, ki se tokrat nagiba v prid ženski. Shaw je namreč tudi izjemno natančen v slikanju socialnih konfliktov med bogatimi in revnimi. S pretanjenim in predvsem kritičnim očesom prikazuje slabosti in napake tako višjega kot tudi najnižjega družbenega sloja in se iz njih tudi neusmiljeno norčuje. Shawov *Pygmalion* je torej tekst, ki govori o temeljnih problemih, ki so v našem času in prostoru prav tako pereči in aktualni kot v času, ko je avtor tekst napisal. Tekst, ki zahteva subtilno režijo in predvsem občutek za niansirano psihološko igro, bo režiral Franci Križaj.

Auguste Rodin

Paul Delvaux

H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

V E L I K O D E R

Režiser: Miha Alujevič

Tatjana Ažman, Patrik Greblo

TRNULJČICA

KRSTNA UPRIZORITEV

otroška glasbena predstava po motivih
Disneyjeve priredbe pravljice bratov Grimm

Tudi v tej sezoni nismo pozabili na naše najmlajše gledalce, poleg lutkovnega abonmaja jim bomo ponudili tudi otroško predstavo v lastni produkciji. Tokrat bo to otroški musical po motivih Grimmove Trnuljčice.

Grimmove pravljice se poleg Andersenovih uvrščajo med tisto klasiko otroške literature, ki s svojimi čarobnimi in napetimi zapleti vedno znova prikujejo nase radovedna ušesa in tudi oči.

Zgodba o nesrečni princeski, obsojeni na to, da se zbode s kolovratom in zaspi večno spanje, ter o pogumnem princu, ki se skozi trnje odpravi reševat svojo izvoljenko in jo nazadnje s poljubom tudi odreši, je postala del slehernega otroštva. Kar niti ni čudno, saj je to zgodba prve nedolžne ljubezni, ki živi v vsakem človeku od zgodnjih let naprej.

A Trnuljčica je tudi predvsem pravljica, polna nenavadnih in tako privlačnih stvari: blišča dvora, galantnosti princev in lepote princesk, dobrih vil, a tudi zla. Starodavni spopad lepega in grdega, dobrega in hudobnega.

Prav Grimmove pravljice so tiste, ki so doživele tudi največ ekranizacij, vsekakor pa nihče, ki jih je kdaj videl, ne more pozabiti Disneyjeve Sneguljčice in Trnuljčice. Tako bo tudi celjska Trnuljčica nastala po Disneyjevi priredbi.

Za oder jo je priredila bivša dramaturginja SLG Celje Tatjana Ažman, režiral pa jo bo študent režije na zagrebški akademiji, Celjan Miha Alujevič, ki o nastajajoči predstavi pravi:

"Za Disneyjevo različico sem se odločil predvsem z dramaturškega vidika, saj kot taka omogoča simpatičen zaplet, hudomušnosti in predvsem veliko mero fantazije, iluzije in tiste prave pravljličnosti, prepletene z glasbo."

Prav zato bo Trnuljčica na oder tokrat postavljena kot glasbena predstava, zanjo bo glasbo napisal hrvaški komponist Patrik Greblo, kar bo igri dalo še poseben čar.

Franz Xaver Kroetz:

režija: Eduard Miler

(Der Drang)

NAGON

PRVA SLOVENSKA IZVEDBA

"Nagon" je podnaslovljen kot ljudska igra, čeravno se od klasičnih iger te zvrsti precej razlikuje. Ljudske igre skorajda obvezno nosijo tudi pridih pastorale, ki je v Kroetzovem besedilu ni. Njegova igra ni ljudska po sami obliki, temveč po vsebini, v kateri razkriva najbolj intimne plasti "preproste kmečke duše". Drama prikazuje zakonski par v srednjih letih, ki vodi majhno

družinsko podjetje - vrtnarijo in pokopališče. K njima iz velikega sveta pride ženin brat, ki zaradi svoje nenavadne "gripe" vzbudi sume pri možu. Istočasno skuša njuna uslužbenka navezati s prišlekom ljubezensko razmerje, ki pa je zaradi njegove drugačnosti obsojeno na propad. Sumi in odnos z uslužbenko Mitzi pripeljejo moža do tega, da jo v pijanosti začne zapeljevati in jo zaradi nesposobnosti svaka Fritza na koncu tudi zapelje. Ta izvenzakonska zveza med možem in Mitzi pa pri ženi povzroči stopnjevano reakcijo, ki od strpnosti preraste v agresivno nasilje. Ker Fritz po tem, ko spozna, kaj je povzročil njegov prihod, odide, se strasti nenadoma umirijo, zveza med možem in Mitzi razpade in svet se zavrti v starem tempu, brez nagonov in strasti naprej.

Sam zaplet je precej podoben Grumovemu "Dogodku v mestu Gogi"; med ljudi - v tem primeru vrtnarje in grobarje hkrati (Strniševe "Žabe") pride človek, ki je drugačen, ki velja za nenormalnega. Njegov prihod oziroma njegova drugačnost vzbudita v ljudeh tiste strasti, ki so jih pred tem potiskali v svojo podzavest. In z njegovim odhodom jih porinejo spet nazaj. V igri se razpleta in zapleta odnos med človekovo telesnostjo in družbeno podobo, ki jo "preprosti ljudje" ljubosumno čuvajo. V situaciji, v katero so postavljeni, so prisiljeni spregovoriti o stvareh, o katerih bi sicer molčali. V originalu je precejšnji del igre pisan v bavarskem dialektu, v "klenem" ljudskem jeziku, ki s svojim izrazjem zmore neusmiljeno udariti tja, kamor se "kultivirana" govornica le s težavo prebija in kamor si človek le redko upa pogledati.

Igro bo režiral Eduard Miler, ki je v Primorskem dramskem gledališču z velikim uspehom že režiral Kroetzovo dramo "Ne krop ne voda". Besedilo bo uprizorjeno na Odrupododrom, ki zaradi svoje specifične intimnosti omogoča močan stik med gledalcem in igralcem, zaradi česar bo ta s čustvi in čuti nabita drama prišla do svojega polnega izraza.

ODERPODODROM

L J U D S K A I G R A V T R E H D E J I H A N J J I H

ANICA KUMER

je na Dnevih komedije '96
prejela nagrado Žlahtna
komedijantka za vlogo Mici
v komediji Zorana Hočevarja
"Smejči", ki jo je režiral
Franci Križaj.

PETER BOŠTJANČIČ

je prejel nagrado občinstva na 30. Borštnikovem srečanju za vlogo Shylocka v Shakespearovem "Beneškem trgovcu" v režiji Ivica Kunčevića.

EUGENE LABICHE: FLORENTINSKI SLAMNIK

Režija: Vito Taufer

MARIN DRŽIĆ: DUNDO MAROJE

Režija Ivica Kunčević

ZORAN HOČEVAR: **SMEJČI**

Režija: Franci Križaj

DRAGO JANČAR: **HALŠTAT**

Režija: Franci Križaj

Igralski ansambel:

Zvone Agrež, Bruņo Baranović, Janez Bermež, Peter Boštjančič, Tina Gorenjak, Tomaž Gubenšek, Davor Herga, Jure Ivanušič, Renato Jenček, Vesna Jevnikar, Milada Kalezić Drago Kastelic, Anica Kumer, Iuna Ornik, Miro Podjed, Stane Potisk, Igor Sancin, Mirjana Šajinović, Mario Šelih, Jana Šmid, Bojan Umek

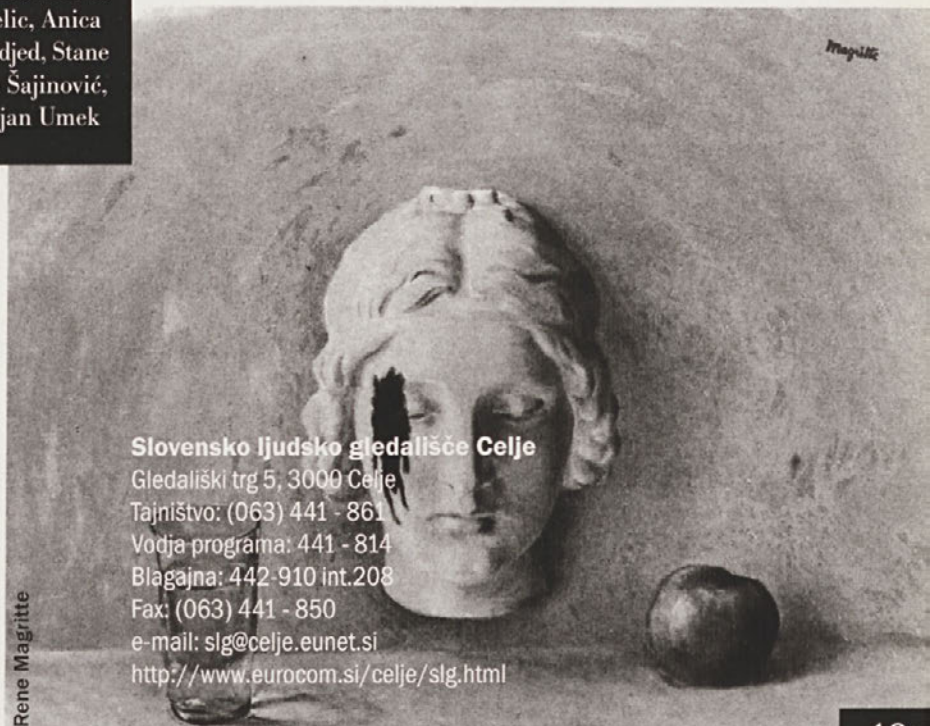
Upravnik: **BORUT ALUJEVIČ**
 Umetniški vodja: **PRIMOŽ BEBLER**
 Režiser: **FRANCI KRIŽAJ**
 Dramaturga: **MARINKA POŠTRAK**
JANEZ VENCELJ
 Lektor: **MARIJAN PUŠAVEC**
 Vodja programa: **ANICA MILANOVIČ**
 Tehnični vodja: **VILI KOROŠEC**

Programska knjižica SLG Celje za sezono 1996/97
 Predstavniki: Borut Alujevič
 Urednika: Marinka Poštrak in Janez Vencelj
 Lektor in korektor: Marijan Pušavec
 Oblikovalec: Iztok Skok
 Fotograf: Damjan Švare
 Naklada: 3000 izvodov
 Tisk: IB grafika

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Gledališki trg 5, 3000 Celje
 Tajništvo: (063) 441 - 861
 Vodja programa: 441 - 814
 Blagajna: 442 - 910 int.208
 Fax: (063) 441 - 850
 e-mail: slg@celje.eunet.si
<http://www.eurocom.si/celje/slg.html>

Rene Magritte

VPISOVANJE ABONMAJA

Vpisovanje abonmajev bo od 23. septembra do 1. oktobra za dosedanje abonente in od 2. do 5. oktobra za nove abonente.

Gledališka blagajna bo v času vpisa odprta:

vsak delavnik od 9. do 11. ure

in od 17. do 19. ure

v soboto od 9. do 11. ure

Vse informacije dobite na naslednjih telefonskih številkah:

063 442-910 int. 208

063 441-814

fax 063 441-850

ABONMAJSKA PONUDBA

Abonma vključuje štiri predstave na velikem odru in predstavo na Odrupododrom. Pri slednji se lahko odločite za uro predstave: *ob 17.00 ali 20.30*. O dnevu predstave vas bomo obvestili na dom.

VRSTE ABONMAJEV

Premierski

Torek večerni

Četrtek večerni

Sobota popoldanski

Sobota večerni

Študentski večerni

LUTKOVNI ABONMA

Zaradi izredno ugodnega odmeva, ki ga je bil lutkovni abonma deležen v prejšnji sezoni, smo se odločili, da vam

ponovno ponudimo tovrstni abonma, namenjen najmlajši publiki in njihovim staršem.

Abonmajska ponudba zajema 7 lutkovnih predstav slovenskih lutkovnih gledališč.

IZVENABONMAJSKA PONUDBA

TEDEN OTROŠKEGA PROGRAMA -TOP 96

bo tudi v tej sezoni popestril praznično decembrsko vzdušje z obilico zanimivih otroških predstav in bo trajal od 16. do 24. decembra 1996.

DNEVI KOMEDIJE

Najboljše in najsmešnejše predstave slovenskih gledališč se bodo tudi v tej sezoni na odru SLG Celje potegovale za naziv najboljše komedije.

Dnevi komedije, ki so vsako leto pestrejši in zanimivejši, bodo potekali od 24. januarja do 17. februarja 1997.

GOSTOVANJA DRUGIH GLEDALIŠČ:

V sezoni 1996/97 se bodo na celjskem odru predstavili :

SNG OPERA LJUBLJANA

SNG OPERA MARIBOR

SNG DRAMA LJUBLJANA

SNG DRAMA MARIBOR

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

SLOVENSKO MLADINSKO GLEDALIŠČE

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

PRIMORSKO DRAMSKO GLEDALIŠČE NOVA GORICA

GLEDALIŠČE ZATO PTUJ

GLEDALIŠČE GLEJ

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

LUTKOVNO GLEDALIŠČE MARIBOR

Poleg poklicnih gledališč pa bo SLG Celje gostilo še druge uspešne gledališke skupine. Že zdaj vas vabimo, da si vse te predstave ogledate, saj bodo skrbno izbrane iz repertoarjev vseh slovenskih gledališč in kot take prav gotovo nudile obilo gledališkega užitka.

CENIK ZA SEZONO 96/97

ABONMA - 5 predstav

	ABONMA	POSAM. VSTOP.
parter 1.- 8. vrsta	6000,00 SIT	1500,00 SIT
balkon 1. - 2. vrsta	6000,00 SIT	1500,00 SIT
parter 9. vrsta in lože	5000,00 SIT	1200,00 SIT
balkon 3. vrsta in lože	5000,00 SIT	1200,00 SIT
galerija in stranski sedeži	3500,00 SIT	800,00 SIT
	odprta vstopnica za 10 predstav (ne velja za premiere) 10.000,00 SIT	
	posamezne vstopnice za Oderpododrom 1000,00 SIT	

V abonmaju **SOBOTA POPOLDANSKI** imajo upokojnenci 50% popust, prav tako študentje in dijaki v abonmaju **ŠTUDENTSKI VEČERNI**. Pri vstopnicah izven abonmaja imajo 20% popust upokojnenci, študentje, invalidi in člani Sveta knjige

LUTKOVNI ABONMA

7 predstav
2800,00 SIT
500,00 SIT

MLADINSKI ABONMA

3 predstave
1800,00 SIT
700,00 SIT
4 predstave
2400,00 SIT
700,00 SIT

ŠOLSKI ABONMA

3 predstave
1200,00 SIT
500,00 SIT
4 predstave
1600,00 SIT
500,00 SIT

ABONMAJA ČEBELICA IN MRAVLJICA

2 predstavi
800,00 SIT
500,00 SIT

ODKUPI PREDSTAV
VELIKI ODER

ZA ODRASLE

375.000,00 SIT

ZA SREDNJE ŠOLE

250.000,00 SIT

ZA OSNOVNE ŠOLE

160.000,00 SIT

ODERPODODROM

ZA ODRASLE

125.000,00 SIT

ZA SREDNJE IN OSNOVNE ŠOLE

60.000,00 SIT

V ceni vstopnic je vračunan 5% davek od storitev.

